

TRIBUNE

STEM PROGRESSIEF

inhoud

inhoud en colofon	2
wedstrijd	2
algemeen	3
spoor	5
tram bus metro	11
de post	12
gazelco	14
telecom	15
vlaamse overheidsdiensten	16
federale overheidsdiensten	19
lokale en regionale besturen	21
onderwijs	29
cultuur	37
agenda	39

colofon

Hoofdredactie en verantwoordelijke uitgever:

Chris Reniers
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
chris.reniers@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Stan Reusen, Nancy Libert, Geert Cools,
Chris Moortgat, Günther Blauwens,
Willy Van Den Berge, Tony Six, Annuska
Keersebilck, Jan Van Wijngaerden,
Inge Hermans

Eindredactie: Jos Gavel, Aalst

Vormgeving: Els De Waele

Drukkerij: Moderna Printing

online

www.acodonline.be

www.facebook.com/acod.abvv

wedstrijd

Mediamarktbon

Winnaars

Greta Quentin (Hasselt), Rien Vanderheyden (Hasselt), Sabine Van Wienendale (Eke), Jan Van Belder (Schellebelle) en Guy Meerdaele (Huldenberg) wisten de juiste antwoorden van de vorige wedstrijd.

Nieuwe prijs: Mediamarktbon

Vragen

- Het Leersteundecreet (of Leerdecreet) vervangt sinds dit schooljaar een ander Vlaams onderwijsdecreet dat bijzondere aandacht poneerde voor leerlingen met 'specifieke behoeften'. Hoe heette het vorige decreet?
 - M-decreet
 - X-decreet
 - AI-decreet
- In Hoogstraten veroorzaakte de onverwachte en onverantwoorde sluiting van een gereputeerde instelling voor een shock bij de werknemers, de klanten en zelfs de lokale burgemeester. Welke is dat?
 - De fruit- en groenten-coöperatie
 - Het opvangcentrum voor verdwaalde Nederlanders
 - Het Penitentiair Schoolcentrum
- "We moeten ons verzetten tegen de neiging om de dingen die ons dierbaar zijn uit elkaar te halen om te zien hoe ze werken." Van welke protestzanger is dit citaat?
 - Billy Bragg
 - Billy Joel
 - Billy Idol

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Gelieve je adres te vermelden bij je antwoorden.

Als je het mij vraagt "We kunnen het ons niet veroorloven dat op 9 juni rechts en extreemrechts versterkt uit de verkiezingen komen"

Het is een jaar van verkiezingen en op 9 juni staan er drie geprogrammeerd: Vlaamse, federale en Europese. Waarom zijn elk van deze verkiezingen zo belangrijk?

Chris Reniers: "Voor Vlaanderen hopen we op een regering met socialisten. Die kunnen echt wel het verschil maken en een halt toeroepen aan het desastreuze beleid van de huidige Vlaamse regering, die voor de Vlaming weinig tot niets heeft verbeterd. Er is dringend nood aan beleid dat de kwaliteit van het onderwijs verhoogt, het openbaar vervoer versterkt, de wachtrijen in de gehandicaptenzorg wegwerkt, het aanbod en de arbeidsvoorwaarden in de kinderopvang verbetert en de ouderenzorg betaalbaar houdt. Dit zijn slechts enkele thema's waar een duidelijke beleidsbreuk nodig is."

Op federaal niveau zaten de socialisten wel in de regering. Waarom blijft hun aanwezigheid daar noodzakelijk?

Chris Reniers: "Onze sociale zekerheid staat zwaar onder druk en we moeten er alles aan doen om te zorgen dat die goed gefinancierd blijft. Het principe van solidariteit tussen alle burgers moet immers staande gehouden worden. Anders worden we tot een maatschappij waarbij solidariteit vervangen wordt door liefdadigheid, zoals we dat al zien in de VS, het Verenigd Koninkrijk en Nederland. De afbouw van de sociale zekerheid is daar hoe langer hoe meer een feit. Gewone mensen krijgen er geen terugbetaling meer voor tandzorg en er wordt ook gesneden in de terugbetaling van andere essentiële zorgverlening. Voorts probeert men ook te besparen op de werkloosheid – doorgaans onder het mom dat sociale fraude moet gekortwiek worden.

In eigen land zien we een gelijkaardige tendens, maar wanneer we de vergelijking maken tussen het verlies aan belastinggeld door sociale fraude enerzijds en fiscale

fraude en ontduiking anderzijds, is duidelijk dat we eigenlijk nood hebben aan een goede fiscale hervorming, met meer middelen voor inspectie en controle."

Met de verkiezingen voor de deur voeren de rechtse partijen ook de druk op de openbare diensten op, hun favoriete budgettaire schietschijf.

Chris Reniers: "Momenteel worden allerlei wilde voorstellen gelanceerd door rechtse partijen, zoals het vervangen van een deel van de ambtenaren door artificieel intelligente of het aantal aanwervingen terugdraaien. Het mag niet verbazen dat dergelijke partijen gestuurd worden door werkgeversorganisaties als Voka, VBO en Unizo. Die menen dat enkel private ondernemingen voor economische welvaart zorgen in ons land. Terwijl net goed werkende openbare diensten de eerste belangrijke pijler zijn voor de koopkracht van de burgers. Goed werkende openbare diensten zorgen ook voor een evenredige en rechtvaardige maatschappij, waar iedereen toegang heeft tot essentiële en noodzakelijk dienstverlening.

Er is dus net nood aan structurele investeringen in openbare diensten, gekoppeld aan een robuuste langetermijnvisie. De ACOD zal zich daarom met alle kracht zetten tegen deze soort voorstellen. Door hun simplisme vinden die misschien wel gemakkelijk gehoor, maar hun uitwerking kan een verwoestende invloed hebben op onze maatschappij."

Er zijn ook Europese verkiezingen. Waarom verdienen die onze aandacht?

Chris Reniers: "De Europese Commissie heeft België een besparing opgelegd van 27 miljard euro voor de komende zeven jaar. Om deze plannen bij te sturen is het noodzakelijk dat rechts niet versterkt wordt in het Europees Parlement en we meer progressieve krachten hebben. Die beseffen immers maar al te goed dat nu

besparen nefast zal zijn voor de economie van ons land. We moeten net investeren in onze maatschappij en economie, willen we niet alleen de concurrentie met andere grootmachten aankunnen, maar ook voorkomen dat een groot deel van onze bevolking de volgende zeven jaar de buikriem strak zal moeten aanhalen."

Het gaat dus overal om een strijd van links tegen rechts?

Chris Reniers: "We kunnen het ons niet veroorloven dat op 9 juni rechts en extreemrechts versterkt uit de verkiezingen komen. Niet alleen zorgen zij voor een zwaar gepolariseerde maatschappij, waarin mensen tegen elkaar opgezet worden, maar zij stellen ook onhaalbare oplossingen voor voor problemen als migratie. Denken dat Vlaanderen een ommuurde enclave aan de Noordzee kan worden - waarin Vlaams Belang kan bepalen wie hier kan binnenkomen, leven, werken en wonen - is de waarheid zwaar geweld aandoen. Zo een redenering houdt geen rekening met Europese en mondiale realiteit. Mensen isoleren is nooit een oplossing. Samenleven vraagt immers samenwerking, respect en openheid ten aanzien van anderen."

ACOD Limburg Intersectoraal statutair congres

Als laatste in de rij van de Vlaamse intersectorale gewesten heeft ACOD Limburg haar vierjaarlijkse statutair congres afgewerkt.

In het gedeelte voor de gemandateerden werden Kevin Jordens als voorzitter en Guy Graulus als provinciaal algemeen secretaris bevestigd en werd Diederich Poisket verkozen tot ondervoorzitter. Activiteitenverslag, financieel verslag en toekomstvisie werden goedgekeurd.

De senioren- en gendercommissie brachten een verslag van hun werking via respectievelijk Freddy Stox en Charlotte Milik. Algemeen secretaris Werner Roelandt bracht ten slotte een groet aan het congres van ACOD VLIIG. Joachim Peeters gaf een overzicht van de intersectorale basisvorming en mogelijkheden tot verdere vorming.

In het tweede gedeelte, waarbij de genodigden aansloten, namen algemeen

secretaris ABVV Miranda Ulens en VLIIG-voorzitter Chris Reniers het woord.

Als spreker gaf historicus Vincent Scheltiens een analyse en overzicht van de risico's van machtsdeelname van extreem-rechts in Vlaams, Belgisch, Europees en mondiaal perspectief.

Guy Graulus

Gastspreker Vincent Scheltiens

Pensioenvraag? De ACOD helpt je verder!

Tijdens onze zittingen voor leden met pensioenvragen bekijken we je pensioen-dossier en beantwoorden we de vragen m.b.t. de impact van loopbaanonderbreking, ziekte, deeltijds werken, verlofstelsels en dergelijke meer. We nemen dan ook een kijkje op de website mypension.be en geven uitleg over de pensioendatum en het te verwachten pensioenbedrag. We helpen bij het indienen van de aanvraag voor pensioen.

De komende maanden organiseren we in elk gewest zittingen. Wil je een afspraak? Stuur dan een e-mail naar uw gewest.

- Antwerpen-Kempen-Mechelen (antwerpen@acod.be): 5 juni (enkel Mechelen) en 19 juni.
- Limburg (limburg@acod.be): 26 juni.
- Oost-Vlaanderen (oost_vlaanderen@acod.be): 18 juni.
- Vlaams-Brabant (vlaams_brabant@acod.be): 13 juni.

- West-Vlaanderen (west-vlaanderen@acod.be): 6 juni.

Belangrijk: neem je identiteitskaart en bijbehorende pincode of de Itsme-app op

je smartphone mee, zodat we de pensioeninformatie op www.mypension.be eenvoudig kunnen raadplegen.

foto Belga - David Stockman

Spoorwegbeleid Van de rails

Groot nieuws van de overzijde van het Kanaal. De linkse partij Labour beloofde bijna alle reizigersspoordiensten binnen vijf jaar te renationaliseren als het de volgende verkiezingen wint. Onze collega's van de Britse spoorvakbond RMT hebben decennialang campagne gevoerd tegen de privatisering en de liberalisering van het Britse spoor en verwelkomen het nieuws. De Britten vinden veertig jaar neoliberal beleid bij het spoor welletjes. Terug naar British Rail.

Bij ons hebben verscheidene politieke partijen het nog steeds niet door. De ene wil volop liberaliseren opdat buitenlandse aandeelhouders geld kunnen verdienen op de kap van de Belgische belastingbetaler, de andere wil vooral regionaliseren uit navestarende kortzichtigheid en op termijn alles verkopen aan de privé. De toekomst van het spoorwegpersoneel en die van de reizigers gaan op het stort. Een variant van sociale dumping.

Is 'op het stort' te gortig, zegt u? Neen, het is de realiteit en ik heb echt geen zin om rond de pot te draaien, het is noodzakelijk om duidelijk te zijn. De consultants- en aanverwanten- zijn bij het spoor al druk

bezig om de (donker)blauwe en bruine looper uit te rollen. Ik leg het even uit.

(Donker)blauw

Wat we merken bij de De Lijn- het uithollen en onwerkbaar maken van het vervoerbedrijf van binnenuit- wil men ook bij het spoor toepassen. Bij de VRT zien we dit trouwens ook al gebeuren. De structuur van het spoor is reeds onwerkbaar. Iedereen ervaart dat.

De slippendragers van Voka, de vakbond van de bazen, hebben een duidelijke doelstelling bij het spoor na de verkiezingen: liberaliseren, regionaliseren, privatiseren en alles wat enigszins ruikt naar sociale verworvenheden moet op de schop. Het statuut moet weg. De KGV moet ook weg. De grote vakbonden moeten zeker weg, die verdedigen immers de belangen en arbeidsvoorwaarden van het personeel, de index, de sociale zekerheid.

De statutaire leidinggevendenden met spoorwegverstand en liefde voor het spoor moeten plaats maken voor managers die de Angelsaksische managementstijl weten te hanteren. Het gebeurt reeds vandaag. Mijn telefoon staat roodgloeiend.

Bruin

Hier hebben de consultants en aanverwanten- en de voorgaande rechtse regering Michel- een verpletterende verantwoordelijkheid. Wanneer mensen zich niet gerespecteerd voelen, niet gehoord worden, niet erkend worden als medewerker of reiziger, dan overheerst de verzuring en de teleurstelling. Tot in het stemhokje. Met, vergis u niet, donkerblauwe gevolgen en veel erger. Dat is niet toevallig. De geschiedenis herhaalt zich in de actualiteit. En omgekeerd.

KPI-fetisjisme

Door de voorbije besparingen ondervinden we de dagelijkse ellende: overvolle treinen, structureel ontregeld treinverkeer door dringende – voordien besparingsgewijs uitgestelde- onderhoudswerken bij het spoor, vertraagde levering van nieuw materieel, afgeschafte haltes, structurele personeelstekorten...

Stations met gesloten loketten. Stations zonder perronpersoneel. Stations die op instorten staan. Stations die nog steeds niet toegankelijk zijn voor mensen met een

bepaalde mobiliteit. Stations die een speelruimte zijn voor bendes omdat er geen toezicht meer is. En dan zijn we verbaasd dat agressie hoogtij viert? Echt? Allemaal het gevolg van beslissingen ingeleid door het KPI-fetisjisme van consultants. U weet niet wat KPI's zijn? Geloof me, u ondergaat ze dagelijks. Het zijn 'kritieke prestatie-indicatoren', die een en ander meten binnen een organisatie. Alles wordt gemeten, behalve de echte redenen van de dalende stiptheid en het ongehoegen bij reizigers en het personeel. Een ongemakkelijke waarheid.

Boter op het hoofd

Elke dag halen we het nieuws door klachten van politici van dezelfde partijen die de besparingen hebben opgelegd met de huidige toestand als gevolg. Zonder schaamte, ze zijn in campagnemodus, nietwaar. Eerst het dak afbreken en daarna klagen dat het binnenregent. De ene heeft opeens het veiligheidsprobleem ontdekt na de zelf opgelegde besparingen bij het spoor en de spoorwegpolitie. De andere is dan weer geschokt door de staat van het station van Tienen dat trouwens al jaren in erbarmelijke toestand verkeert. En een derde droomt van een De Lijn-scenario bij het spoor.

Onzinnige oplossingen van consultants

En toch. De kwaliteitsbarometer bij de reizigers kent één positieve constante: het personeel! Al de rest is negatief, maar het personeel blijft goed scoren. De zichtbare en de onzichtbare collega's. Zij houden het spoor recht.

Wat gebeurt er? De consultants zonder enige ervaring bij het spoor krijgen vrij spel om problemen nog groter te maken. Ondanks de waarschuwingen van het terrein.

Probleem met stiptheid? Dan maken we de prestaties van het rijdend personeel toch nog strakker door buffertijden te verwijderen en het personeel om de haverklap van trein te doen veranderen. En de zoveelste reorganisatie moet het allemaal... euh, reorganiseren. Nog eens: stabiliseren is de boodschap! Zucht.

Plantondiensten afschaffen is beter voor de stiptheidsresultaten. Afschafte treinen worden immers niet meegenomen in de stiptheidsstatistiek. Vergeef mij mijn cynisme, maar het moet eruit.

Probleem met sociale veiligheid? We verminderen de aanwezigheid van stationspersoneel. Wat niet gezien wordt, is geen probleem, toch?

Mensen aanwerven voor een commerciële functie en de dag erna naar de bundel sturen. Moet kunnen. Dat is modern HR-beleid.

De prestaties van het schoonmaakpersoneel in de bundels chronometreer op de tweede volgens type materieel. Dat de dag voordien hooligans in de trein zaten in plaats van de lokale wandelclub maakt toch geen verschil?

De onderaannemers bepalen de werkzaamheden op het spoor, volgens hun agenda, de reizigers zijn bijzaak. Niet hun probleem.

Neem de consultants hun bedrijfswagen af en zet ze een week in de trein. Ze worden goed genoeg betaald.

Het Rekenhof zal dat binnenkort wel duiden in mijn plaats met de publicatie van zijn consultancy-audit.

Günther Blauwens

Belgische transportvakbonden voeren actie aan Finse ambassade

De Finse extreemrechtse regering ontnemt transportarbeiders het recht om te staken om verdere bezuinigingen door te drukken zonder sociale weerstand. ACOD Spoor, ACOD TBM, ABVV BTB en ACV-Transcom voerden op 30 april samen met de Europese Transportvakbond ETF actie aan de deuren van de Finse ambassade.

We spraken onze steun uit voor de Finse transportvakbonden. Niemand van de ambassade wilde de voorzitter van ETF – Frank Moreels (eveneens voorzitter ABVV BTB) – ontvangen of zelfs onze brief persoonlijk in ontvangst nemen. Deze houding bewijst opnieuw de ware aard van extreemrechts: sociale tegenspraak wordt niet geaccepteerd, laat staan gerespecteerd.

Günther Blauwens

Infrabel

Overzicht werkzaamheden Bedrijfscomité PBW 2018-2024

Van 27 tot 29 mei worden de sociale verkiezingen gehouden. Het personeel van Infrabel zal zijn vijf vertegenwoordigers voor het Nationaal Bedrijfscomité PBW kunnen kiezen. Welzijn, preventie en bescherming op het werk zijn de centrale bevoegdheden van dit comité. Onze vertegenwoordigers (uit verschillende beroeps categorieën) zijn zeer actief geweest sinds hun verkiezing in 2018. Met knappe resultaten. Wat zijn de belangrijkste onderwerpen waarover ze tussenkwamen?

Ongevallen met onderaannemers

We werden al te vaak geconfronteerd met ernstige en zelfs dodelijke ongevallen waarbij onderaannemers betrokken zijn. We verwachten dat Infrabel zijn verantwoordelijkheid opneemt. Dit is een van onze speerpunten geweest de afgelopen jaren.

Zoals jullie weten, zien we liever dat deze activiteiten met eigen personeel van Infrabel uitgevoerd worden. Maar de veiligheid van de werknemers van de onderaannemers gaat ook ons allen aan.

Als gevolg van onze aanhoudende interventies lanceerde Infrabel een actieplan dat de invoering van opleidingen en tests voor het personeel van onderaannemers omvat, georganiseerd door een externe instantie (en niet langer door de onderaannemer zelf), de invoering van een 'charter voor onderaannemers', de organisatie van conferenties met onderaannemers om hen bewust te maken van de veiligheid, de aanpassing van het boekje met de na te leven veiligheidsmaatregelen enz.

Schadelijke stoffen

De blootstelling van het personeel aan stoffen die schadelijk zijn voor de gezondheid, zoals chroom, kwarts en loodverf, evenals het asbestbeheersplan (vlamkamers, inventaris van gebouwen, beheer van asbesthoudende wagons enz.) zijn onderwerpen die de ACOD-CGSP op de agenda van het NCPBW heeft gezet of op

de voet heeft gevolgd. We vroegen (medisch) toezicht op het betrokken personeel (inclusief gepensioneerden) en concrete maatregelen om de risico's weg te nemen. ACOD-CGSP is fier dat als gevolg van de veroordeling van de NMBS inzake een chroom-6-vergiftiging er nu een verhoogde aandacht is voor de risico's en de veiligheid als men met deze stof in aanraking zou kunnen komen. Zo hebben we het punt op de agenda gezet van de bovenleidingpalen waarvan de verf op de voet chroom-6 bevat.

Jaaractieplan (JAP)

Dit wordt elk jaar opgesteld in overleg met het Bedrijfscomité PBW en bevat concrete projecten om het welzijn op de werkvloer te verbeteren. De ACOD-CGSP heeft telkens gevraagd om er punten aan toe te voegen.

Enkele voorbeelden van deze punten: analyse van psychosociale risico's in de seinhuizen, opvolging van ongevallen met lorries, opvolgingsplan onderaannemers, onderzoek naar psychosociale belasting 'Hey ça va' enz.

Covid-19

Tijdens de covid-periode is de ACOD-CGSP-delegatie meermaals tussengekomen om collectieve (plexischermen, voldoende reiniging enz.) en individuele beschermingsmiddelen (maskers, hydroalcoholische gels, zelftests, betaling van verplaatsingskosten, reiniging van lokalen enz.) te eisen.

We kwamen ook tussenbeide in deze uiterst moeilijke situatie, door contact op te nemen met de FOD, wanneer er intern helaas geen oplossing kon worden gevonden.

Telewerk

We beklemtoonden herhaaldelijk dat telewerken voor alle werknemers in het gehele land gelijk moet zijn en dat de regels niet mogen afhangen van de regio waar

je toevallig werkt. Het is jammer vast te stellen dat bij gelijk werk, sommige collega's minder dagen telewerk krijgen dan anderen.

Respect voor privacy

De bescherming van de persoonlijke levenssfeer is een belangrijk aspect waarvoor wij ons hebben ingezet, zowel in de dossiers camera's, in de treinroosters en in de gebouwen, als voor het Cipton-project in de seinhuizen. Wat Cipton aangaat stonden we erop dat dit programma in geen geval mocht worden gebruikt om werkposten in de seinhuizen te schrappen. In al deze gevallen hebben we ervoor gezorgd dat de wetgeving ter bescherming van de privacy werd nageleefd.

En nog veel meer

Onze ACOD-vertegenwoordigers hebben altijd geluisterd naar de problemen op het terrein en we zijn ook nog tussengekomen over de volgende onderwerpen:

- protest tegen de inzet van onvoldoende opgeleid personeel in seinhuizen tijdens stakingsdagen
- hitteplan
- opvolging van seinoverschrijdingen
- werkdruk van de verdelers ES
- veiligheidsrol: Verantwoordelijke Bediende voor de Uitvoering van het Werk (VBUW); nieuwe profielen VBUW Basic, Intermediate en Expert
- otoplastieken (op maat gemaakte oordoppen)
- schoonmaken van gebouwen
- digitale radio's.

Tony Fonteyne

NMBS

Overzicht werkzaamheden Bedrijfscomité PBW 2018-2024

De sociale verkiezingen worden georganiseerd van 27 tot 29 mei. Het personeel van de NMBS zal vijf vertegenwoordigers voor het bedrijfscomité PBW mogen kiezen. Tijd om de verwezenlijkingen van onze huidige verkozenen in de verf te zetten. Zij hebben van 2018 tot 2024 een geweldige parcours neergezet.

Bevoegdheden

Het bedrijfscomité PBW is de belangrijkste instantie waar het welzijn en de veiligheid van het personeel van de NMBS wordt besproken. Het komt tien keer per jaar samen en moet erop toezien dat de codex wordt nageleefd.

Preventie, bescherming en welzijn op het werk zijn essentiële bevoegdheden van dit comité. Die hebben betrekking op de volgende zeven domeinen.

1. De arbeidsveiligheid.
2. De bescherming van de gezondheid van de werknemer op het werk.
3. De psychosociale aspecten van het werk.
4. De ergonomie.
5. De arbeidshygiëne.
6. De verfraaiing van de arbeidsplaatsen.
7. De maatregelen van de onderneming inzake leefmilieu, wat betreft hun invloed op de punten 1 tot 6.

Opsomming tussenkomsten

Momenteel zetelen vier vertegenwoordigers van de ACOD-CGSP in dit nationale comité. Uw vertegenwoordigers (personeelsleden uit verschillende beroepscategorieën) zijn erg actief geweest sinds hun verkiezing in 2018. Hier zijn enkele van de belangrijkste punten waarvoor zij tussenkwamen.

Jaarlijks Actieplan

Het is een wettelijke verplichting om het welzijn van de werknemers op het terrein te verbeteren. Dit plan wordt elk jaar in overleg besproken op het bedrijfscomité. De ACOD-CGSP heeft telkens gevraagd om punten aan dit plan toe te voegen. Zoals bijvoorbeeld het hitteplan.

Blootstelling van personeel aan stoffen schadelijk voor de gezondheid

Het asbestbeheerplan omvat een inventaris van de gebouwen, het beheer van rijdend materiaal dat asbest bevat... De blootstelling aan schadelijke stoffen zoals asbest werd door de ACOD-CGSP op de dagorde van het CPBW heeft gezet en van nabij opgevolgd. We hebben opvolging gevraagd voor de betrokken personeelsleden (inclusief gepensioneerden), evenals concrete maatregelen om de risico's te vermijden.

Covid-19

Tijdens de covid-periode moesten we meermaals tussenkomen om collectieve beschermingsmiddelen te verkrijgen (plexiglas, schoonmaakkits...), alsook voor individuele beschermingsmiddelen (mondmaskers, desinfecterende gel, zelftests, betaling van de verplaatsingskosten, schoonmaak van de ruimtes), het uitdelen van FFP2-maskers, de installatie van CO²-meters in de gebouwen, beperkingen op het aantal personen in de verschillende ruimtes...

In de moeilijkere dossiers, waar geen overeenstemming kon bereikt worden, hebben we de FOD gecontacteerd om tot een oplossing te komen.

Telewerk

We hebben altijd beklemtoond dat de regels voor telewerken voor iedereen hetzelfde moeten zijn. Er mag geen discriminatie zijn naargelang de regio of de directie waartoe iemand behoort. Het is jammer om te moeten vaststellen dat het aantal dagen toegestaan telewerk verschild van directie tot directie.

GDPR

Privacybescherming is een belangrijk aspect waarvoor we meermalen zijn tussengekomen, zoals in het dossier "camera's".

LINDA

We hebben een algemene risicoanalyse, ergonomische en cognitieve analyse gevraagd over de vertrekprocedure met de drie groene lichten. Gezien het aantal incidenten op het terrein werd de acti-

vatiedatum van de procedure twee keer uitgesteld.

Bij elk comité worden ons cijfers en actiepunten voorgesteld.

Er zijn al verscheidene zaken uitgerold, zoals installatie van nieuwe tags, bijwerken van programma's, verbeterde communicatieprocedures, back-upprocedure, nieuwe applicatie voor smartphones en horloges.

Ergonomie

We zijn verschillende malen tussengekomen omtrent de tools waarmee treinbegeleiders en treinbestuurders moeten werken zoals de gsm, Itrix en de E-drive. Veiligheidsschoenen werden geleverd voor de bestuurders en het personeel in werkplaatsen. Er was een keuze uit verschillende modellen. Eveneens kon men op afspraak langsgaan bij Vigo indien orthopedische zolen noodzakelijk waren. Er is ook een analyse aangevraagd.

De werking van de roltrappen, de verhoging van de perrons en hun toegankelijkheid waren ook dossiers die op de agenda stonden.

De invoering van nieuwe fietsenstallingen, met een inventaris van de verschillende bestaande parkings.

Arbeidshygiëne

We zijn tussengekomen over de schoonmaakregeling in onze verschillende lokalen. We grepen in omtrent de beschikbaarheid van de toiletten in de treinen en er werd een analyse van de verschillende oorzaken opgemaakt op onze vraag.

Psychosociale belasting

De ACOD-CGSP diende een aanvraag in voor een psychosociale analyse.

De aanvraag werd gestaafd door meerdere elementen vanop het terrein, zoals:

- de vele reorganisaties binnen de verschillende entiteiten
- verhoging van de productiviteit
- reorganisatie van de verscheidene werketzels met als gevolg een langere verplaatsing van het werk naar huis
- aantal afwezigheden door ziektes (burn-out)
- het ziekteverzuim stijgt tot recordhoogtes
- aantal ontslagen op eigen vraag.

Hitteplan

We hebben gewerkt aan het hitteplan. Pauzes voor het personeel, het zoveel als mogelijk rijden met treinen die beschikken over airco. Bovendien hebben we kunnen verkrijgen dat treinbegeleiders een bermuda mogen dragen als het warm weer is.

Humanisering van diensten (Commissie Buizingen)

Telkens wanneer er een reeks maatregelen werd doorgevoerd voor het rijdend personeel, hebben we ingegrepen om alle diensten te humaniseren: de invoering van een pauze van 30 minuten tussen het derde en zesde uur, het naleven van de voorbereidingstijden, aflossingen, HLP...

Naleving van de medische onderzoeken

We komen elk jaar terug op het naleven van de verschillende medische onderzoeken in het kader van het welzijn. De directie stelt elk jaar de cijfers voor. Sommige directies houden zich niet aan het aantal onderzoeken, zoals deze van treinbegeleiding. Wij volgen dit van nabij op.

Actiepunt arbeidsongevallen

De directies presenteren de verschillende actieplannen om de preventie op het werk te verhogen en het aantal incidenten te verminderen.

Anti-agressieplan

We hebben onze zorgen geuit over de toename van het aantal agressiegevallen in elke entiteit, met arbeidsongeschiktheden tot gevolg. We vroegen daarom standpunten en acties van de directie voor een efficiënte preventie met echte resultaten. De verschillende oorzaken van agressie en de statistieken worden mee door ons opgevolgd voor gerichte aanbevelingen en acties.

ACOD-CGSP heeft altijd oren naar de problemen die zich voordoen op het terrein en heeft dus ook ingegrepen in de volgende dossiers.

- Opvolging van de seinvoorbijrijdingen (Spads) met actieplannen.
- Staat van de perrons.
- Herinnering aan de wettelijke verplichting medische controles bij IDEWE.
- Werklast.
- Het project 'We are NMBS' werd door ons opgevolgd, psychosociale risicoanalyses werden op onze vraag uitgevoerd.
- De procedure herzien voor de verklaring of erkenning van arbeidsongevallen.
- Compass Pros.
- Digitale radio's.
- Risicoanalyse van de hondengeleiders.
- Verzoek om het 6 VM-comité te reactiveren (materieel).
- Erkenning van Covid-19 als beroepsziekte.
- Aanpassing van borstvoedingsruimten: nieuwe ruimten werden ingericht.
- Maatregelen voor zwangere vrouwen bij het rollend personeel.
- Analyse van de arbeidsplaatsbezoeken.
- Gezondheidscampagne 'Stoppen met roken'.
- Uitleg over de vertrekprocedure Arriva met analyse.

Nicky Masscheleyn

foto NMBS

Europese vakbondswerking Weg met 'indifferenza'!

De Europese Transportvakbond ETF organiseerde op 9 en 10 april een conferentie in Milaan (Italië) over en door vrouwen in de transportsector. ACOD Spoor is actief lid van ETF en vaardigde Jo Beirinckx af naar de conferentie om deel te nemen aan de debatten, samen met een 70-tal vrouwen uit 15 verschillende landen. In het licht van de komende Europese verkiezingen werd de discussie gericht op de onmisbare rol van vrouwen in het leiden van de strijd voor gelijkheid en rechtvaardigheid in de transportsector. Het verslag van Jo lees je hieronder.

'Indifferenza' (Italiaans voor onverschilligheid) is het woord in grote steen te zien in het Holocaust Memoriam 'Platform 21', onder het centraal station van Milaan, waar men vroeger Joden en andere slachtoffers van het naziregime verzamelde om in beestenwagons te vervoeren naar de vernietigingskampen in Duitsland en Polen. Hier was de eerste afspraak van de Europese conferentie te Milaan georganiseerd door ETF (European Transport Workers' Federation) op 9 en 10 april waarin vrouwen centraal stonden.

Met een 60-tal vrouwen- en enkele onverschrokken mannen- begon de conferentie met een schrijnende getuigenis van een stewardess uit Servië die tijdens de coronapandemie zware arbeidsomstandigheden tegemoet ging. Ze trok naar de lokale vakbondsafdeling en groeide snel uit tot een voorvechtster van haar normen en waarden. Corrupte samenwerking tussen werkgever en staat zorgden voor onterechte ontslagen en rechtszaken. Kortom, een concrete en emotionele inleiding maakt duidelijk dat vakbonden nog steeds nodig zijn. ETF heeft zich in de zaak vastgebeten en is juridische stappen aan het zetten in dit dossier. Wij steunen hen deze strijd.

Europese diversiteit

Diverse sprekers (zowel fysiek aanwezig als digitaal) namen deel aan het ronde tafel-debat dat tot verscheidene inzichten leidde en waar toch ook de verscheidenheid te zien was in de Europese realiteit. Enkele kandidaten voor de Europese parlamentsverkiezingen kwamen digitaal aan het woord en gaven inzage over hoe

“Concrete en emotionele verhalen maken duidelijk dat vakbonden nog steeds nodig zijn”

vrouwen meer geïmplementeerd kunnen worden in het dagelijkse leven, hoe zij soms een zeer kwetsbare groep vormen en hoe we daar allen aan kunnen werken. Het gevaar van extreemrechts in Europa werd uitvoerig besproken met de ernst die dat onderwerp waard is.

Met de Europese verkiezingen in aantocht werd het belang van de stem van vrouwelijke transportmedewerkers beklemtoond, gezien vrouwen en werknemers hun steun en invloed in het parlement moeten veiligstellen.

Tot mijn grote trots mocht ik een digitaal gesprek houden met Estelle Ceulemans, een straffe dame, gekend in onze eigen gelederen (voormalig secretaris van het ABVV). Estelle gaf inzage over hoe zij haar Europese campagne voert en waaraan zij extra belang hecht, zoals investeringen in sociale zekerheid.

Actie

Een onderzoek van het genderbeleid in de Europese Unie de afgelopen vijf jaar kwam aan de orde, net zoals doelstellingen om

de situatie te verbeteren. Opnieuw kwam extreemrechts onder de aandacht want als dit de overmacht neemt, zullen verworvenheden ter bescherming van de sociale zekerheid snel terugschroefd worden en zal de sociale solidariteit onder druk komen te staan. De overkoepelende vrees die werd geuit was de paradox dat extreemrechtse partijen aan de macht worden gebracht door werknemers en vrouwen, terwijl ze ingaan tegen de rechten en belangen van deze kiezers als ze eenmaal aan de macht zijn.

Aan het eind van de conferentie deed Livia Spera, algemeen secretaris van ETF, een overtuigende oproep tot actie: “We zullen niet toestaan dat het verhaal zo eindigt.” Spera zei ook dat een van de oorzaken van het tekort aan arbeidskrachten in de sector het gebrek aan aantrekkelijke banen voor vrouwen is. Nadenkend over de ernst van de discussies van de dag, die gekenmerkt werden door het delen van diep persoonlijke ervaringen, benadrukte ze het vitale belang van collectieve actie voor de Europese verkiezingen en daarna. De rode draad van het congres was een duo: vrouwen en de strijd tegen extreemrechts. Laten we onze verantwoordelijkheid opnemen en strijden tegen 'Indifferenza'!

Jo Beirinckx, Günther Blauwens

Paritair Comité Werk aan de winkel voor enkele cao's

Op vraag van ACOD TBM werd op 29 maart een paritair comité voor De Lijn bij elkaar geroepen. Op de agenda stonden de cao Functieclassificatie, de uitvoering van artikel 9 van de cao Sociale Programmatie en de opvolging van de cao's Implementatie.

Met betrekking tot de cao Functieclassificatie moet er op regelmatige basis een onderhoudsprocedure komen. We merken steeds meer op dat deze cao holle woorden op papier blijft en dat er in de praktijk geen transparantie meer getoond wordt. Worden alle functies nog wel goed gewogen? Wij denken van niet. Omdat ACOD TBM niet aan cliëntelisme doet, zullen we de gehele cao terug op punt zetten en dit koppelen aan een stapsgewijze aanpak om alle functies te herbekijken. De Lijn stond hier niet negatief tegenover, alleen de timing zal nog een heikel punt worden. Ook daarom werd er op onze vraag al een nieuwe datum geprikt.

Artikel 9 van de cao Sociale Programmatie zal voor velen geen belletje doen rinkelen, maar iedereen ondervindt er de invloed van. Het gaat namelijk over het behoud van geschreven lokale afspraken. ACOD TBM merkt dat men deze eenzijdig opzegt, al dan niet via een procedure in de ondernemingsraad. Men vraagt dan regelmatig om een advies om dit daarna te negeren en de wijziging door te duwen. Dit is niet hoe sociaal overleg werkt en dit hebben

foto Belga - Tom Goyvaerts

we dan ook zeer duidelijk gemaakt. Indien de directie deze praktijken niet direct stopt en de wijzigingen niet teruggedraait, dreigen wij de sociale vrede op te blazen. Ons betoog viel niet op een koude steen en enkel zaken zoals de nachtrust bij wissels, zendingen en minimale arbeidstijd bij wacht werden ondertussen teruggezet zoals afgesproken. We houden dit zeker verder in het oog.

De bespreking van de uitrol en uitvoering van de afgesproken cao's begon met de boodschap dat onze medewerkers steeds efficiënt en flexibel moeten zijn. Dat zij snel moeten kunnen schakelen in een veranderende wereld. Kijk naar hoe iedereen binnen De Lijn op de werkvloer zich uit de naad heeft gewerkt om snel tot de uitrol van basisbereikbaarheid te komen.

Het zou de directie dus sieren om dit ook zichzelf op te leggen. ACOD TBM vindt het niet normaal het soms meer dan een jaar duurt eer ondertekende cao's toe te passen. De directie zou hierin dus zeer nederig moeten zijn naar al zijn personeel. Voor de late uitrol van de fietslease waren ook externe oorzaken, maar voor de cao rond aanwervingen kan De Lijn enkel in eigen boezem kijken. Een ietwat bescheiden houding van de directie naar het personeel, zou alleszins gepast zijn. ACOD TBM stelt terecht dat De Lijn hier orde op zaken moet stellen, anders kunnen we best nu al beginnen onderhandelen voor de sociale programmatie 2025-2026. Wat je verwacht van je personeel moet je zelf eerst toepassen.

Stan Reusen

Actie ETF Finse Ambassade voor bescherming vakbondsrechten

Op 31 april voerde ETF actie aan de Finse Ambassade en ACOD TBM was uiteraard van de partij. De actie was hoognodig, want de nieuwe rechtse regering in Finland legt de rechten van de vakbonden serieus aan banden. Het is dan ook vanuit onze internationale solidariteit dat we met plezier onze Finse collega's een hart onder de riem kwamen steken in hun strijd. De eerste stap was hier om dit onder

de aandacht te brengen. Onze collega's van ACOD Spoor waren natuurlijk ook aanwezig.

Stan Reusen

Hendrik Vanwalleghem

“De ACOD is niet ‘ik’ maar ‘wij’”

Hendrik Vanwalleghem, voorzitter ACOD Post West-Vlaanderen ging zeven jaar geleden met pensioen. Hij bleef echter nog voorzitter tot hij op het statutair congres van West-Vlaanderen, op 1 maart 2024 de scepter doorgaf aan Didier Van Nieuwenhuysse. Tijd voor een babbel.

Hendrik, hoe zag je loopbaan bij bpost, toen nog De Post, eruit?

Hendrik Vanwalleghem: “Ik begon mijn carrière in 1975 in Gent X, toen nog aan het station van Gent Sint-Pieters. Iedereen droeg daar nog een stofjas en in het bovenzakje een agendaatje in de kleur waarbij je gesyndiceerd was. Het werd me direct duidelijk hoe de vork aan de steel zat. Ik heb er tot 1984 gewerkt en kreeg toen mijn overplaatsing naar Meulebeke, om daar als uitreiker te werken. Op vraag van de toenmalig secretaris ben ik met een overplaatsing naar Taxipost gegaan in Tielt, de lokale afgevaardigde Lucien Debruyne keek tegen zijn pensioen aan en zo werd ik zijn vervanger in Tielt. Na het Taxipost-avontuur keerde ik terug naar een uitreikersronde. Later ben ik bij FM gaan werken tot het eind van mijn loopbaan.”

Waar is de kiem van je syndicale engagement ontstaan?

Hendrik Vanwalleghem: “Mijn vader wou in 1957 een nieuwbouw zetten. Hij had

daarvoor een lening nodig en ging langs bij ‘Voor ons volk’, waar men sociale leningen kon krijgen. De bediende wou die lening wel toekennen, maar spoorde mijn vader aan zich daarvoor aan te sluiten bij de CM en het ACW. We waren van thuis uit rood en mijn vader weigerde zich aan te sluiten bij de katholieken. Hij vertrok zonder lening naar huis.

Hij werkte in de bouw en vertelde dat tegen zijn baas, die hem meenam naar een sociale maatschappij in het Kortrijkse. Mijn vader kreeg zijn lening daar wel. Het gevolg was dat de hele familie zich bij de ‘rode vakbond’ aansloot en ik op 14-jarige leeftijd al gesyndiceerd was.”

“We wisten alles van elkaar en van onze klanten”

Wanneer kreeg je uiteindelijk een echt mandaat?

Hendrik Vanwalleghem: “Toen ik in 1984 mijn overplaatsing kreeg naar Meulebeke werd ik onmiddellijk tot délégué gebombardeerd. Facteur Theo belde naar de toenmalige secretaris, Olga Reynaert, met de aankondiging dat hij een opvolger had. Ik liet Olga onmiddellijk weten dat ik dat nog nooit gedaan had en dat ik opleiding wou. Die vormingen heb ik allemaal ge-

kregen. De sectorale basisvorming duurde toen twee keer een volledige week intern in De Panne. Waarop de kadervorming in Malle volgde, om daarna door te stromen naar de animatorenvorming van ABVV. Zo werd ik dan op mijn beurt animator voor verschillende vormingen. Ik ben dit tot aan mijn pensioen blijven doen.

Ondertussen was Lucien Debruyne, délégué en lid van het dagelijks bestuur in West-Vlaanderen, met pensioen en heb ik hem vervangen. Dit heb ik gedaan tot Roland Vansteenkiste, toenmalige voorzitter ACOD Post West Vlaanderen, met pensioen ging en ik tot voorzitter verkozen werd. Ik ben dus voorzitter geweest bij drie secretarissen: Olga Reynaert, Chris Coucke en Bruno Derveaux.”

Wat blijft je het meeste bij?

Hendrik Vanwalleghem: “In de post: de ambiance in het kantoor. Allen samen aan de sortering, dat was het leukste moment van de dag. We wisten alles van elkaar en van onze klanten, het groepsgevoel kwam daar echt naar boven. Er werd veel gelachen en gezwansd. Na de sortering ging iedereen naar zijn eigen werkpost en vertrok op ronde. Natuurlijk was ‘op ronde’ zijn ook leuk... je was er je eigen baas. Maar ook aan de effenraaptafel was er dikwijls rumoer. Als er syndicaal nieuws was of er moest opgeroepen worden tot staken, dan ging ik er bovenaan op staan en sprak voor het gehele kantoor. Geen micro nodig! En in die tijd werden we door onze klanten op ronde op handen gedragen. Dat zijn eigenlijk verschillende jobs, maar beide even leuk.

Wat me syndicaal het meest bijblijft: de camaraderie onder elkaar en dat je iets kan betekenen voor je collega’s.”

Heb je nog een boodschap voor de volgende generatie?

Hendrik Vanwalleghem: “Aan de nieuwe mensen wil ik meegeven dat ze hun ogen moeten openhouden voor wat er in de wereld gebeurt. De ACOD is niet ‘ik’ maar ‘wij’, enkel op die manier kunnen we voor onszelf en de anderen zorgen. Blijf samenwerken!”

Bedankt Hendrik, dat zullen we zeker doen. We wensen je verder nog veel gelukkige en gezonde jaren. We hopen dat we je nog af en toe eens zullen ontmoeten op een vakbondsactiviteit.

Isabelle D'hondt

Hendrik Vanwalleghem: "Wat me syndicaal het meest bijblijft is de camaraderie onder elkaar en dat je iets kan betekenen voor je collega's."

Krantendossier Waar staan we?

Zoals jullie al gelezen hebben in de pers is er eindelijk duidelijkheid over de kranten in Vlaanderen. De Vlaamse uitgevers hebben na maanden onderhandelen uiteindelijk beslist in zee te gaan met bpost.

Waarom zo lang onderhandeld?

Er is heel lang gediscussieerd over de prijs. De Vlaamse uitgevers wilden de prijs niet betalen die nodig was om de kranten te verdelen met onze eigen postbodes en ze wilden enkel met bpost in zee gaan als het bedrijf dit via een alternatief kanaal zou organiseren. Het is AMP geworden, een dochterfirma van bpost, die nu al kranten levert aan de krantenwinkels.

De situatie in Vlaanderen is volledig anders dan in het zuiden van het land. Vlaanderen is dichtbevolkt en er zijn veel kranten per vierkante kilometer, in tegenstelling tot Wallonië. De federale regering heeft een steunmechanisme toegekend aan de uitgevers. In het zuiden van het land krijgen ze veel meer steun dan in Vlaanderen omdat de afstanden er veel groter zijn om de kranten te bedelen en de bevolkingsdichtheid veel lager is, wat dus de hogere steun verklaart. In het zuiden staat er ook

geen concurrentie klaar om de bedeling over te nemen. In Vlaanderen is PPP een duidelijke concurrent die, in een aantal steden, al kranten bedeeft.

Waarom geen staking in Vlaanderen?

De Vlaamse vakbonden hebben in gemeenschappelijk overleg beslist niet te staken en zij hadden daarvoor goede redenen. De concurrent PPP was klaar om de bedeling voor heel Vlaanderen over te nemen. Als zij het contract hadden binnengehaald, zouden we op zeer korte tijd alle kranten verloren hebben. PPP zou ook graag andere werkzaamheden dan alleen maar de krantenbedeling binnenhalen. Er was dus een groot risico dat er een impact zou zijn op de huis-aan-huisbedeling, op eventueel volumeverlies bij de pakjes en bij de tijdschriften. Het zou een zeer groot gevaar geweest zijn voor Vlaanderen. Dan zouden we niet meer spreken over het verlies van 1.500 voltijdse jobs maar van duizenden voltijdse banen.

Doordat de uitgevers voor AMP kiezen, kan er een afschakelplan worden opgesteld waarin de kranten geleidelijk aan, kantoor per kantoor, uit het bpost-netwerk

foto Belga - Nicolas Maeterlinck

verdwijnen. Het einde van dit afschakelplan is gepland voor eind 2026. Dit creëert de mogelijkheid om het verlies van deze volumes op te vangen met de natuurlijke afvloeiingen tijdens deze twee jaren. Dit wil zeggen dat er geen ontslagen vallen door het verlies van de kranten. Wij hebben gedaan wat een vakbond moet doen. Wij hebben gekozen voor werkzekerheid, wij hebben gekozen voor een geleidelijke afbouw, wij hebben er voor gekozen dat niemand ontslagen wordt.

Geert Cools

Nieuws uit het paritair comité **Helaas geen echte vooruitgang**

Helaas moeten we melden dat er geen wezenlijke vooruitgang geboekt wordt in de sectorale besprekingen. Pas op 25 april vond de eerste zitting van het paritair comité 326 van dit jaar plaats. De volledige agenda was gevuld met agendapunten die aangebracht werden door ACOD Gazelco.

Opnieuw hebben wij getracht het sectoraal debat te voeren over een herwaardering van technische functies, alsook over knelpuntberoepen. Een beloofd verslag over besprekingen inzake 'outsourcing van activiteiten' bij Electrabel Marketing & Sales werd veel te laat ingediend bij de voorzitter van het paritair comité, hoewel dit door de directie anders beloofd was.

ACOD Gazelco probeerde het fiscaal jaarlijks plafond voor fietsvergoedingen op te voeren van 2.500 naar 3.500 euro. De werkgeversfederaties noemden dat niet opportuun op dit moment. Onbegrijpelijk, want bedrijven rollen over mekaar om het meest 'groene' imago uit te dragen. Maar zoiets kan dan weer niet sectoraal,

wat hiermee in tegenspraak is. Nochtans bevestigden ter plaatse al twee bedrijven, alweer op vraag van ACOD Gazelco, dat ze dit gunstigere plafond wel reeds toepassen, zelfs zonder sectoraal akkoord. Ook al lang bepleit ACOD Gazelco een uitbreiding van het bevoegdheidsveld van dit paritair comité naar ook activiteiten met andere moleculen (zoals waterstof) dan aardgas. Alweer klonk een ogenschijnlijk ongeïnteresseerd antwoord vanwege de werkgeversfederaties, hoewel dit ook in hun eigen belang zou kunnen zijn.

In de rubriek 'tewerkstellingscel' werd duidelijk dat alweer veel cijfers ontbraken en sommige bedrijven zich niet aan gemaakte afspraken houden inzake aandachtgroepen (risicogroepen op de arbeidsmarkt) en een juiste contractsoort (contracten onbepaalde duur zijn de norm, contracten bepaalde duur moeten uitzonderlijk én patronaal geargumenteed én syndicaal aanvaard zijn).

Sinds begin dit jaar heeft een sectorale werkgroep een oplossing gezocht inzake

het personeelstarief voor betrokken werknemers en gepensioneerden, zoals voorzien werd in een sectorale collectieve arbeidsovereenkomst die eind 2023 afgesloten werd. Maar ook in dit dossier werd geen noemenswaardige vooruitgang geboekt, hoewel ACOD Gazelco duidelijke argumenten uitgelegd heeft om hiertoe te komen, namelijk een aftopping van de bepalende parameter in de elektriciteitsformule en een gelijkaardige aftopping in de gasformule met hierbij een voorstel van wijziging van een multiplicator hierin.

ACOD Gazelco stelt zich luidop de vraag wanneer de beide werkgeversfederaties wél vooruitgang in het sociaal overleg mee zullen bewerkstelligen, want momenteel is dit alles overwegend zonder voorwerp. Misschien zal de druk hierop moeten opgevoerd worden door samen met onze leden een militantere houding tegenover deze federaties en bedrijven in te nemen, want enkel met velen samen zijn we sterker!

Jan Van Wijngaerden

Nucleaire energie **Wettelijk kader verlenging goedgekeurd**

In de tweede helft van april 2024 keurde het federaal parlement de wetswijzigingen goed om het vereiste kader te creëren voor de overeenkomst die Engie op 13 december 2023 sloot met de Belgische regering aangaande de verlenging van de exploitatie van twee kernreactoren in België.

Dit is een volgende stap in een mogelijke verlenging van de exploitatie door Electrabel van Doel 4 en Tihange 3 met 10 jaar. Hierna moet ook nog de Europese Commissie deze overeenkomst goedkeuren, indien er volgens deze geen sprake is van onrechtmatige staatssteun. Deze laatste stap zou genomen kunnen worden tegen het einde van dit jaar en dan pas zou

de transactie tussen Engie en de Belgische staat finaal gesloten kunnen worden.

Ook dan pas zal de geplande joint venture tussen deze partijen opgericht worden met een participatie van 50/50, die een uitbatings- en onderhoudscontract kan sluiten met Electrabel, tegen betaling van een vergoeding hiervoor.

Bedoeling is dat deze beide reactoren terug op het net komen in november 2025 om zo ook mee te zorgen voor een bevoorradingszekerheid van het land.

Het belang van dit alles voor het betrokken personeel is dat er zo alsmear meer duidelijkheid en zekerheid komt over

verdere tewerkstelling in deze activiteit bij Electrabel.

Jan Van Wijngaerden

foto Belga - Dirk Waern

Proximus

Het jammerlijk sluitstuk voor transfer van activiteiten

Op de agenda van het paritair comité in april stond de 'transfert van activiteiten' binnen de werkomgeving van EBU. Daarbij worden de B2B IT-activiteiten voor corporate klanten stopgezet binnen Proximus nv en overgedragen naar filiaal Proximus NXT IT. Dit is het jammerlijk sluitstuk na maandenlang overleg tussen directie en vakbonden.

Zoals reeds meegegeven in een vorige editie van de Tribune, betekent dit concreet dat op basis van de principes van de Europese Richtlijn 2001/23/EG- waarin het behoud van de rechten van de werknemers bij een (gedeeltelijke) overgang van vennootschappen of vestigingen is geregeld- 353 contractuele medewerkers getransfereerd worden naar Proximus NXT IT. Voor 29 statutaire collega's werden de modaliteiten ten gevolge van de transfer van hun activiteiten vastgelegd in een anderzondelijk dossier.

Hoewel er al verscheidene infosessies en individuele gesprekken plaatsvonden, blijven de betrokken collega's met nog heel wat vragen achter. De ijskoude douche die ze kregen geeft bovendien nog steeds rillingen, er is onrust over hun toekomst. Toch blijven de Proximus-verantwoordelijken dit als een positief verhaal verkopen. De ACOD richtte zich tijdens het paritair comité dan ook in het bijzonder tot de directie en het management, niet alleen om het blijvend ongenoegen en onbegrip te uiten over dit afserven van mede-

werkers, maar zeker ook om aandacht te vragen voor hun welzijn.

Toch nog iets goed

Op de valreep konden we toch ook nog goed nieuws binnenhalen over de tijdspaardagen en de hospitalisatieverzekering voor toekomstig gepensioneerden, twee zeer belangrijke elementen die niet opgenomen waren in de zogenoemde 'rugzak van de getransfereerde medewerker' (de directie bleef het been op dat vlak namelijk wel heel lang stijf houden).

"De ijskoude douche geeft nog steeds rillingen, er is onrust over de toekomst"

Gezien het systeem van de tijdspaardagen op zich niet overdraagbaar is, zouden de betrokken medewerkers deze opgespaarde dagen namelijk in cash uitbetaald krijgen. Dit zou een ongunstig fiscaal effect hebben voor wie veel dagen had verzameld. Er kon een oplossing onderhandeld worden die ervoor zorgt dat de reeds opgespaarde dagen alsnog opgenomen kunnen worden na 1 juli 2024, de datum van transfer, en dit volgens de modaliteiten zoals vandaag vastgelegd bij Proximus nv. Na de transfer

kunnen geen nieuwe dagen meer worden opgebouwd.

Hospitalisatieverzekering

Initieel was ook gepland dat Proximus de hospitalisatieverzekering na pensioen enkel verder zou financieren voor wie met pensioen gaat voor 31 december 2026. Een zeer bittere pil voor de overige medewerkers die riskeerden zich tegen zeer hoge tarieven te moeten aansluiten op latere leeftijd. Ook hiervoor bleven we druk uitoefenen en verkregen we na overleg dat de voortzetting van de hospitalisatieverzekering zal kunnen tegen een verminderd en voordelig tarief.

Ten slotte: de leden blijven ook na de transfer naar Proximus NXT IT lid bij de ACOD. Alle medewerkers, of ze nu statutair of contractueel zijn, zullen dus ook bij het filiaal blijvend kunnen rekenen op ACOD-afgevaardigden om hen met raad en daad bij te staan. Met het oog op de komende harmonisatieoefening inzake remuneratie- en arbeidsvoorwaarden bij het filiaal is onze expertise een absolute troef! In een volgend nummer van Tribune laten we jullie kennismaken met onze afgevaardigden in de ondernemingsraad, het CPBW en de syndicale afvaardiging.

Annuska Keersebilck

ACOD BAC is verhuisd

We namen onlangs onze intrek in ons nieuw syndicaal lokaal dat zich bevindt in het Satelliet-gebouw (aan parking 27), 3de verdieping. Kom, liefst na afspraak, gerust even langs. Je kan hiervoor Stijn D'Homme (0471 55 09 74) of Bert Vanhorenbeek (0474 20 95 47) contacteren. Ze helpen je graag verder.

Ondertussen heeft BAC het formulier voor de aanvraag van de syndicale premie overgemaakt aan de medewerkers. Bezorg ons het formulier, ondertekend en met vermelding 'gelezen en goedgekeurd' door het ofwel gescand (pdf-formaat, geen foto!) te mailen naar acodtel@skypro.be, of door het document te deponeren in de ACOD-brievenbus in het Satelliet-gebouw. Doe dit zeker voor 1 juli 2024. Hoe sneller het in ons bezit is, hoe sneller de premie wordt uitbetaald.

Sectorcampagne

Stem links. Stem progressief op 9 juni.

Het is dit jaar de moeder aller verkiezingen. Op 9 juni stemmen we allemaal voor het Europees, federaal en Vlaams parlement. Op 13 oktober stemmen we voor de gemeenteraadsverkiezingen en provinciale verkiezingen. Voor de openbare diensten en overheidsdiensten staat er veel op het spel.

Voor de Vlaamse en federale overheidspersoneelsleden en hun families en vrienden wordt het een belangrijke keuze. Welke partijen willen een sociaal en rechtvaardig beleid voeren? De partijen zullen na de verkiezingen kiezen welk beleid ze in de overheidsdiensten zullen doorvoeren.

We weten allemaal dat extreemrechts en conservatief Vlaams rechts om de hoek loeren om- indien ze een meerderheid zouden halen- onze welvaartsstaat af te breken. Ze maken op voorhand al duidelijk dat ze opnieuw willen besparen in de overheidsdiensten, in de sociale zekerheid en in de gezondheidszorg.

Daarom is een stem voor linkse en progressieve partijen zo belangrijk. We moeten een halt toeroepen aan de (extreem)rechtse partijen die een afbraakpolitiek willen doorvoeren na de verkiezingen. Een afbraakpolitiek die nefast zal zijn voor de openbare diensten en de overheidsdiensten, zowel voor de personeelsleden als voor de dienstverlening aan de bevolking.

ACOD Vlaamse en federale overheidsdiensten neemt haar verantwoordelijkheid en voert een thematische campagne om de leden en personeelsleden en ook hun gezinsleden, familie en vrienden op te roepen om links, progressief en sociaal te stemmen.

Centraal in deze campagne zetten we de komende dagen en weken 12 thema's in de picture.

- Voor de vaste benoeming en het statutair ambt bij de overheid.
- Voor voldoende werkingsmiddelen en meer investeringen in de overheidsdienstverlening aan de burgers.
- Voor een stopzetting van de besparingen op het overheidspersoneel en dienstverlening aan de burgers.
- Voor een hogere belasting voor multimiljonairs en superrijken.
- Voor behoud en versterking van de index.
- Voor overheidspersoneel in eigen beheer. Stop de uitbesteding en outsourcing.
- Stop de dure en minderwaardige consultancy bij de overheid.
- Voor een betaalbare en toegankelijke gezondheidszorg voor iedereen.
- Voor versterking van het welzijn op de werkvloer van de overheidsdiensten.
- Voor een maximale dienstverlening aan de bevolking. Stop de minimale dienstverlening.
- Voor behoud en versterking van het stakingsrecht.
- Voor een weerbare democratie. Stop extreemrechts.

Met onze sector ACOD Overheidsdiensten roepen wij iedereen op om op 9 juni sociaal te stemmen. Links te stemmen. Progressief te stemmen.

Chris Moortgat

Voor een stopzetting van de besparingen op het overheidspersoneel en dienstverlening aan de burgers.

Stem links.
Stem progressief.

#9JUNI-STEMSOCIAAL

acod
ADV OPENBARE DIENSTEN
SECTOR OVERHEIDSDIENSTEN

Voor voldoende werkingsmiddelen en meer investeringen in de overheidsdienstverlening aan de burgers.

Stem links.
Stem progressief.

#9JUNI-STEMSOCIAAL

acod
ADV OPENBARE DIENSTEN
SECTOR OVERHEIDSDIENSTEN

Voor de vaste benoeming en statutair ambt bij de overheid.

Stem links.
Stem progressief.

#9JUNI-STEMSOCIAAL

acod
ADV OPENBARE DIENSTEN
SECTOR OVERHEIDSDIENSTEN

Statutair congres overheidsdiensten Een sterke sector overheidsdiensten in een sterke overheid

In april 2024 hield ACOD Vlaamse en federale overheidsdiensten haar vierjaarlijks statutair congres. Het congres stond volledig in het teken van vakbond en politiek. Het was een sterk inhoudelijk gebeuren waar we onze politieke verantwoordelijkheid namen in het kader van de moeder aller verkiezingen. Ongeveer 200 congresafgevaardigden zakten af naar het Auditorium van de Floreal in Blankenberge.

Terugblik op vier heftige jaren

Traditioneel biedt de eerste congresdag een terugblik op de voorbije jaren met de werkingsverslagen. Het waren voor onze sector vier turbulente jaren. Dit kwam tot uiting in het globaal politiek-syndicaal werkingsverslag. Vervolgens werden de werkingsverslagen toegelicht van onze Vlaamse en federale entiteiten. Alle werkingsverslagen werden unaniem goedgekeurd. De verificateurs van de rekeningen brachten verslag uit, de rekeningen werden goedgekeurd

en er werd kwijting gegeven aan het secretariaat.

Bekrchtiging van mandaten en secretariaat

Op het congres werden alle mandaten unaniem bekrchtigd en verkozen voor de komende vier jaar.

- Vlaamse secretarissen: Jan Van Wesemael en Chris Moortgat.
- Federale secretarissen: Tony Six en Robby De Kaey.
- Voorzitter overheidsdiensten: Yves

Derycke.

- Voorzitter AMIO: Ella Neirinck.
- Voorzitter IVS: Jurgen Van Lysebetten.
- Ondervoorzitter IVS: Peter Nielsen.
- Voorzitter IFS: Dirk Hendrickx.
- Verificateurs Overheidsdiensten: Karel Van Vlaenderen, Jo Schelstrate, Carine Dhaene en Gino Hoppe.

Vakbond en politiek

Het was de uitdrukkelijke keuze van onze sector Overheidsdiensten om het congres in het teken te plaatsen van de politieke

vlaamse & federale overheid

keuzes die we allen moeten maken in juni en oktober. We organiseerden een politiek-syndicaal debat en bespraken (en amendeerden) ons politiek memorandum. Het debat stond in het teken van twee thema's: 'de visie op de openbare diensten op federaal, Vlaams en Europees niveau' en 'de openbare diensten: investeren of besparen?'.

Het werd een pittig debat met Vooruit-voorzitter Melissa Depraetere, PVDA-voorzitter Raoul Hedebouw, Open VLD'er Bert Verhaeghe, cd&v'er Joachim Coens, Groen-co-voorzitter Jeremie Vaneekhout en N-VA-parlementslid Maaïke de Vreese. Er werd ook veel tijd uitgetrokken voor de bespreking van ons sectoraal politiek memorandum voor de Vlaamse, federale en Europese verkiezingen.

Een belangrijke opdracht is weggelegd voor de openbare diensten. Zij staan immers borg voor de democratie en vormen een factor van sociale gelijkheid. Ze vormen de motor achter de economische groei en staan garant voor sociale rechtvaardigheid. Ook op het vlak van duurzame ontwikkeling en klimaat, is er een belangrijke rol voor hen weggelegd. Het doel moet zijn de vooruitgang van allen: personeel van de overheid, maar ook van zij die gebruik moeten maken van de diensten.

Vanuit de gewesten en comités kwamen er verschillende amendementen. Na bespreking en stemming werd het politiek memorandum unaniem goedgekeurd.

Sectorcampagne Stem links. Stem progressief. Stem sociaal.

De tweede congresdag stond het in teken van de sterke inhoudelijke gelegenheidstoespraak van ACOD-voorzitter Chris Reniers, die duidelijk aangaf dat openbare diensten de spil zijn van de economie en het sociaal weefsel van onze maatschappij.

Daarnaast presenteerden we onze politieke sectorcampagne. We weten allemaal dat extreemrechts en conservatief Vlaams rechts om de hoek loeren om, indien ze een meerderheid zouden halen, onze welvaartsstaat af te breken. Daarom is een stem voor linkse en progressieve partijen zo belangrijk. We nemen onze verantwoordelijkheid en voeren een thematische campagne om de leden en personeelsleden en ook

hun gezinsleden, familie en vrienden op te roepen links, progressief en sociaal te stemmen. Lees hierover meer in een ander artikel in deze Tribune.

Samen er tegenaan!

Het congres was duidelijk. Samen met onze militanten, syndicaal afgevaardigden, gewestelijke en nationale secretarissen kunnen wij onze leden verdedigen tegenover de werkgever, de overheid en de regering. Wij allen samen zijn het hart en de kracht van onze vakbond. De ACOD is niet voor niets de strijdvakbond. We mo-

gen daar fier op zijn.

De congresleden waren het erover eens dat we in woelige tijden zitten, zowel voor de federale pijler als voor de Vlaamse pijler van onze sector. Het is duidelijk dat we onze rug moeten rechte en reageren. Samen solidair zijn zal nodig zijn. Samen sterk!

Chris Moortgat, Jan Van Wesemael, Tony Six, Robby De Kaey, Yves De Rycke, Ella Neirink

Sluiting Penitentiair Schoolcentrum Hoogstraten Kennis van zaken is overbodig

De datum 16 april 2024 zal nog zeer lang nazinderen bij veel personeelsleden van de gevangenissen en niet in het minst deze van de gevangenis van Hoogstraten. Daar kreeg het personeel die dag het nieuws dat deze gevangenis zal sluiten halverwege 2026. Niemand zag dit aankomen, vakbonden niet, directie niet, burgemeester niet, laat staan het personeel, dat hier met hart en ziel werkt. De reden voor de sluiting is eenvoudigweg dat de regering het teveel vindt kosten om het kasteel te renoveren.

De gevangenis van Hoogstraten is echter uniek. Ze is opgetrokken in en rond een oud kasteel met boerderij en gronden. Op deze locatie worden gedetineerden klaargestoomd om hun weg naar de maatschappij terug te vinden. Dit doen ze door opleidingen te volgen en werkervaring op te doen, op hoog niveau.

In de gevangenis van Hoogstraten werd de voorbije 18 jaar ongeveer 13 miljoen euro geïnvesteerd in de volledige renovatie van de werkplaatsen (inclusief machinepark) en in een uniek project voor vrouwelijke gedetineerden die er in een 'open regime' leven. Deze recente investeringen zullen met de sluiting verloren gaan. Hoogstraten herbergt eveneens een bakkerij. Deze is niet enkel van belang om gedetineerden een beroep aan te leren, maar voorziet zo goed als elke Vlaamse gevangenis van brood. Daarbij had het

kabinet niet stilgestaan. Wie zal er voor het brood zorgen na de sluiting en vooral, welk kostenplaatje zal dit hebben?

De vakbonden en het personeel klagen al decennialang aan dat er meer investeringen nodig zijn in de infrastructuur, maar dit werd steeds afgewimpeld... omdat dit geld kost. De beslissing tot sluiting van de ministerraad op 25 maart 2024 kwam hoe dan ook als een donderslag bij heldere hemel. De reden die aangehaald

wordt om te sluiten, is dat men 130 miljoen euro een te hoge renovatiekost vindt. Bovendien zegt men dat de sluiting van Hoogstraten gepaard zal gaan met de opening van de nieuwe gevangenis van Antwerpen en dat omwille van de sluiting de oude gevangenis van Antwerpen langer zal moeten openblijven. In de gevangenis van Ruselede zou men dan weer extra capaciteit brengen bovenop een reeds geplande uitbreiding.

Bewuste strategie minister

De minister heeft nadat de beslissing genomen was op 25 maart 2024 nog een paar keer overlegd met de vakbonden. Tijdens deze overlegmomenten werd er bewust gezwegen over een nakende sluiting van Hoogstraten (en het langer openblijven van de aftandse gevangenis in Antwerpen). Bewust, want tijdens de overlegmomenten stonden de overbevolking en de infrastructurele maatregelen (masterplan 3bis) wel degelijk op de agenda. Daarbij komt dat voor het sociaal overleg in Hoogstraten op 16 april 2024 tegen de gewoonte in het syndicaal statuut niet gerespecteerd werd en enkel de lokale afgevaardigden uitgenodigd waren. Daaraan tillen we bijzonder zwaar. Tijdens dit lokale overleg kreeg het personeel te horen dat tot de sluiting een maand eerder beslist was. Op de vraag wat er met het personeel zou gebeuren, antwoordde de regionale directeur dat "Antwerpen toch niet zo ver is".

Op zaterdag 20 april kwam de minister vervolgens zelf naar Hoogstraten, maar hij had zich er niet aan verwacht daar de

"De kabinetslui en de minister waren amper op de hoogte van wat ze nu juist zouden sluiten"

ACOD op z'n pad te vinden, gehuld in rode strijdvest en met een rode vlag. De komst van de minister was slechts een paar uur vooraf bekendgemaakt. Dat kon ons niet beletten hem te confronteren met de impact van zijn beslissing op het personeel, dat we eerst een hart onder de riem hadden gestoken. Uiteraard grepen we de kans om ook de media te woord te staan en de minister bij aankomst het vuur even aan de schenen te leggen. Onze lokale afgevaardigde Tom Bilcke kreeg zo de kans uitvoerig uitleg te verschaffen. Hij zette het specifieke karakter van de inrichting in de verf en legde zwaar de klemtoon op haar maatschappelijk belang. We moeten niet vertellen dat het ongenoegen van het personeel ook aan bod kwam.

De minister kreeg een rondleiding in de gevangenis en sprak het personeel toe. Sommige medewerkers waren speciaal gekomen omdat ze het verhaal achter dit doemscenario wilden horen. Er was veel onbegrip en veel personeelsleden waren terecht enorm aangedaan. We kregen ook de kans met de burge-

meester van Hoogstraten van gedachten te wisselen. Frappant was dat ook hij niet op de hoogte was gebracht van deze beslissing, terwijl hij toch tot dezelfde politieke partij behoort als de minister.

Zonder kennis van zaken

Het is dus overduidelijk dat de beslissing puur genomen werd op het kabinet Justitie, zonder enige kennis van het terrein. Men stond ervan versteld hoe mooi het daar is. Men stond ervan versteld hoeveel werk en moeite er in de re-integratie van de gedetineerden gestoken wordt. De kabinetslui en de burgemeester hebben zelfs een brood mee naar huis gekregen. Kortom, men was amper op de hoogte van wat men nu juist zou sluiten. Men maakte zich vooraf sterk dat men dit werk in andere inrichtingen ook zou kunnen verderzetten, maar dit is niet zo simpel als het lijkt en plots wou men toch bekijken hoe men de werking kan behouden zonder het kasteel te renoveren...

Bij de beslissing om Hoogstraten te sluiten hoort ook dat de oude gevangenis van Antwerpen langer moet openblijven. Dit kwam bij de burgemeester op 'het schoon verdiep' binnen als een donderslag bij heldere hemel. Contacten meldden ons dat de telefoons daar roodgloeiend stonden van projectontwikkelaars die geïnvesteerd hebben in de gebouwen en gronden in en rond de gevangenis, omdat er een groot project ontwikkeld zou worden in de toekomst. Dit wordt nu opgeschoven en

de betrokkenen zijn ook niet blij met deze beslissing natuurlijk.

In de gevangenis van Ruiselede kwam dit nieuws net zo goed als een donderslag bij heldere hemel, net omdat er al een uitbreiding gepland staat die nog moet uitgevoerd worden. Daar komt dan nog eens een extra uitbreiding bij. Vooral personeelstekorten en inhumane toestanden die hiervan het gevolg kunnen leiden tot ongerustheid.

Weer een sterk staaltje van hoe men tegenwoordig mensen en medewerkers behandelt.

Omdat de gevangenis op dat moment nog in actie waren, werd onmiddellijk beslist een piket aan deze inrichting te organiseren op 30 april. Er was veel volk aanwezig en ook de media waren van de partij toen we de gevangenis van Hoogstraten symbolisch ten grave droegen.

Jef Tax, Robby De Kaey

Gevangenis in strijd om behoud stakingsrecht!

Samenhangend met de strijd voor oplossingen voor de overbevolking wordt er ook nog steeds gestreden om de syndicale rechten van het gevangenis personeel te beschermen tijdens de eerste 48 uur en dit al sinds 2 april. Deze strijd was bij het schrijven van het artikel nog niet voorbij en hopelijk zal druk op de minister en de meerderheid ervoor gezorgd hebben dat het KB dat dit moet regelen van de tafel van comité A verdwenen is.

Leden aan het woord **Houston, we have a problem!**

Onder deze hoofding laten we onze leden en militanten aan het woord in de Tribune. De vorm en de inhoud zijn vrij in te vullen, op voorwaarde dat het ze overeenstemmen met onze waarden van solidariteit, gelijkheid, rechtvaardigheid en democratie. Laat jullie horen, kameraden. Jullie vormen samen ACOD LRB.

“The temptation to take the precious things we have apart to see how they work, must be resisted for they never fit together again.” (Billy Bragg)

Vrij vertaald: We moeten ons verzetten tegen de neiging om de dingen die ons dierbaar zijn uit elkaar te halen om te zien hoe ze werken. Want de stukken passen nooit weer terug samen als tevoren. Protestzanger Billy Bragg had het over relaties, maar ik zal zijn citaat even toepassen op onze samenleving.

Onze samenleving wordt ondersteund door een aantal afspraken die we in het verleden hebben gemaakt. En we zijn er toen niet licht over gegaan om tot die afspraken te komen.

Zo is er ons sociaal overlegmodel dat er via collectieve overeenkomsten voor zorgt dat een deel van de winsten die bedrijven maken, binnenlandse en buitenlandse, ten goede komt van de mensen die er hun tijd in hebben gestoken, de werknemers. Cao's zijn ook een krachtig wapen voor een werknemer om uitbuiting tegen te gaan en na te gaan of de werkgever zich aan de regels houdt.

Cao: lang niet voor iedereen

Maar niet iedereen valt onder die cao-wetgeving. Ikzelf ben een van de 119.000 contractuele werknemers van een Vlaams lokaal bestuur (70 procent van de 171.000 mensen tewerkgesteld bij de lokale besturen). Voor mij en mijn collega's bestaat er bijvoorbeeld geen landingsbaan of een ander eindloopbaansysteem, voor zij die onder cao-wetgeving vallen wel.

Hoe komt dat? De vorige federale regering, met als spreekbuis Bart de Wever, heeft bespaard op de sociale zekerheid en meer bepaald op het systeem van tijds-krediet. Bovendien werd loopbaanonder-

breking overgeheveld naar de gewesten. In hun ogen systemen die enkel maar een mogelijkheid zijn om op wereldreis te gaan en in de hoogste middenklasse-bubbel zal dat wel eens voorkomen.

De sociale partners (werkgevers en werknemers) in de privésector hebben de landingsbaan op eigen initiatief weer ingevoerd omdat ze wisten dat sommige mensen anders in ziekte zouden worden gedwongen in de laatste jaren voor hun pensioen. Maar de vakbonden van de overheidsambtenaren van de lokale en regionale besturen moesten hierover apart onderhandelen met de Vlaamse regering.

Nadat Vlaanderen de bevoegdheid had gekregen, schrapte het alle vormen van loopbaanonderbreking. Bij de lokale besturen werd na lang aandringen een 'onbetaald verlof als recht' ingevoerd, maar dit is enkel voor de krimpende minderheid van statutaire ambtenaren (30 procent van het totaal) een flinterdun voordeel. Voor een contractueel ambtenaar is het eerder een belediging. Hij zou zich gewoon vrijwillig, al dan niet deels, buiten de sociale

zekerheid stellen mocht hij er gebruik van maken en rechtstreeks insnijden op zowel zijn loon als zijn pensioen of andere mogelijke uitkeringen.

Wij vallen dus niet onder de cao-wetgeving en onze gesprekspartner, de Vlaamse overheid, heeft simpelweg geen oren naar onze argumenten. Zij stelt het primaat van het verkozen bestuur. Wars van enig overlegmodel.

Het kan nog erger

In Vlaanderen wankelt dus nu al een van de pijlers van onze samenleving. Een andere pijler is onze sociale zekerheid zelf. Het is geen systeem van aalmoezen, het is een verplichte verzekering voor werknemers. Het is een verzekering tegen de mensonwaardige gevolgen die ontstaan als een werknemer zonder werk valt of door ziekte het werk niet kan hervatten. Een verzekering, geen aalmoes of steun.

Ok, maar waarom vertel ik dit nu allemaal? Zoals ik reeds zei, is de Vlaamse regering de jongste tien jaar niet de gemakkelijkste gesprekspartner voor de vakbond. Eerst met Liesbeth Homans, daarna met Bart Somers: in beide gevallen was er weinig tot absoluut geen ruimte voor onderhandeling. Het kan in mijn ogen bijna niet slechter worden. Of toch?

Ik heb het programma van de hoogst peilende partij gelezen. Het kan wel slechter,

dus wilde ik toch even waarschuwen tegen de neiging om de dingen die ons dierbaar zijn uit elkaar te halen om te zien hoe ze werken.

Lieve mensen, als er onder jullie zijn die denken, ach laat ze het maar proberen.

Weet dat de stukken nooit meer terug samen passen als tevoren.

Maarten Bieseman

Stem niet tegen jezelf

Voila, de kop is eraf. Meteen worden heel veel zaken aangehaald die van belang zijn en waarmee de ACOD LRB aan de slag is. Met de verkiezingen in zicht kunnen we niet voldoende waarschuwen voor de standpunten van bepaalde partijen.

Het sociaal overlegmodel staat inderdaad al jaren onder druk en werd onder Bart Somers stelselmatig verder onder de mat geschoven. Dit verklaart de juridisering van ons verzet. Als een dialoog niet meer mogelijk is, zijn we verplicht om naar de rechtbank te stappen. Rechters zullen het beleid dus voeren. Dit leidt onvermijdelijk tot een democratisch deficit, want de rechterlijke macht komt in de plaats van de uitvoerende macht. De heren politici moeten toch beseffen dat ze hun eigen positie ondermijnen als het overleg op de schop gaat.

Ik wil afsluiten met de landingsbaan. De sector lokale en regionale besturen is een van de enige die niet kan genieten van een eindeloopbaanregeling. Het lijkt erop dat iedereen dit vergeet. ACOD LRB heeft hier de voorbije jaren zwaar op ingezet en was er zelfs in geslaagd een consensus te vinden met de werkgevers over de herinvoering van de eindeloopbaanonderbreking. Maar het is de Vlaamse regering zelf die hierin is tussengekomen. Vertegenwoordigers van Jan Jambon, Bart Somers, Ben Weyts en Hilde Crevits hebben geweigerd om dit akkoord te valideren.

ACOD LRB vraagt met aandrang om niet tegen jezelf te stemmen. Stem voor partijen die onze waarden ook onderschrijven.

Gert Vlasselae

Toekomstplan Kinderopvang Naar een universele basisvoorziening

De kinderopvang wordt al decennia stiefmoederlijk behandeld door de Vlaamse overheid. De sector kampt dan ook met enorme problemen. Tegen de achtergrond van enkele dramatische en helaas ook fatale gebeurtenissen ging in november 2022 de Toekomstgroep Kinderopvang van start. Hoe staat het ermee?

Vertegenwoordigers van vakbonden, werkgeversorganisaties, gebruikersorganisaties en experts gingen met elkaar in overleg om een nieuwe koers voor de kinderopvang uit te zetten. Op 14 maart stelden de leden van de Toekomstgroep het resultaat van hun werk voor: een Toekomstplan voor de Vlaamse kinderopvang. ACOD LRB verleende haar kritische maar constructieve medewerking aan de Toekomstgroep en ondertekende ook het Toekomstplan.

Kinderopvang vanuit socialistisch perspectief

Als socialistische vakbond hebben wij

onze tussenkomsten in de Toekomstgroep laten leiden door een aantal principes. Zo is het voor ons een evidentie dat een kwaliteitsvolle dienstverlening alleen maar mogelijk is met kwaliteitsvolle loon- en arbeidsvoorwaarden voor het personeel. Bovendien moet de kinderopvang op een democratische, collectieve en solidaire manier gefinancierd worden. Enkel op die manier kan de kinderopvang toegankelijk en betaalbaar zijn voor iedereen die hier nood aan heeft. Lokale besturen dienen daarom hun actorrol ten volle te benutten door zelf werk te maken van openbare opvangvoorzieningen. In onze visie is er uiteraard geen plaats voor privatisering en commercialisering. Alles van waarde gaat verloren als we de zorg voor onze kleinsten uit handen geven aan het winstbejag en de rentenierslogica van commerciële en financiële spelers.

In menig opzicht spoorden onze eigen principes wonderwel met de uitgangspun-

ten van de Toekomstgroep. We willen een kwaliteitsvolle, toegankelijke, duurzame en leefbare kinderopvang voor elk gezin realiseren. De kinderopvang moet daarom uitgroeien tot een echte basisvoorziening naar analogie met het onderwijs. In dit verband wordt vermelding gemaakt van een recht op kinderopvang, wat vandaag al bestaat in landen zoals Zweden, Noorwegen, Denemarken of Duitsland. In landen die inzetten op dit recht maakt ongeveer 80 procent van de kinderen tot 3 jaar gebruik van de kinderopvang. Toegepast op Vlaanderen en Brussel zou dit betekenen dat het huidige aanbod door middel van een tienjarenplan tegen 2034 moet aangroeien met 29.000 plaatsen. De Toekomstgroep stelt voor het aanbod stapsgewijs en planmatig uit te breiden en hierbij rekening te houden met demografische indicatoren, sociaaleconomische indicatoren, de lokale nood en de huidige ongelijke geografische spreiding.

De kracht van het middenveld

Als een samenleving de democratische keuze maakt voor de installatie van dit recht, dan is het aan de overheid en de lokale besturen om te garanderen dat de burgers dit recht ook kunnen uitoefenen. Op vraag van ACOD LRB en ACV Openbare Diensten werd dit principe ingeschreven in het Toekomstplan. Het gaat over een publieke verantwoordelijkheid die alleen door de overheid kan vervuld worden. Alleen de overheid beschikt in principe over de democratische legitimiteit om de nodige stappen te zetten. We kunnen de beslissingen over de programmatie van nieuwe plaatsen niet overlaten aan bedrijven en andere markt(actoren) omdat zij als private spelers niet ageren vanuit het algemeen belang.

In een democratie die naam waardig is het weliswaar aan de overheid om in te zetten op publiek debat en overleg. Het is aan het middenveld om die ruimte maximaal op te eisen. De Toekomstgroep heeft zich uitstekend van die taak gekweten. In het Toekomstplan staan aanbevelingen die rechtstreeks ingaan tegen het recente beleid van de Vlaamse regering. Zo vragen de leden van de Toekomstgroep om de nieuwe voorrangregels zo snel mogelijk terug te draaien. De nieuwe voorrangregels ondergraven de sociale functie van de kinderopvang door slechts in 10 procent van de plaatsen te voorzien voor gezinnen in armoede en preciaire levenssituaties.

Regie- en actorrol van lokale besturen

Recht op kinderopvang wil in de praktijk zeggen dat we ook moeten streven naar een kinderopvangaanbod in kwetsbare wijken met lagere inkomens en hogere werkloosheid. Lokale besturen spelen een cruciale rol om die sociale dekkingsgraad te realiseren. Gezien de regierol van lokale besturen zullen budget en nieuwe plaatsen blijvend toegekend worden op het gemeenteniveau. Het is een goede zaak dat het Toekomstplan veel aandacht schenkt aan wat lokale besturen kunnen bijdragen aan de sociale functie van de kinderopvang. ACOD LRB en de collega's van de andere vakbonden wilden echter de verantwoordelijkheid van lokale besturen niet beperken tot de regierol met betrekking tot het lokale aanbod.

“De Vlaamse overheid creëert geen rechten, maar publiek gesubsidieerde privileges voor enkelen.”

In het Toekomstplan is daarom opgenomen dat lokale besturen naast de regierol ook een actorrol vervullen en dus zelf als organisator van crèches kunnen instaan voor het aanbod. Voor de realisatie van een tienjarenplan zal het nodig zijn dat nog meer lokale besturen in Vlaanderen die actorrol vervullen. In dit verband kan intergemeentelijke samenwerking een hefboom zijn voor kleinere gemeenten om samen een openbaar aanbod te creëren, bijvoorbeeld in het kader van een welzijnsvereniging. Naast dit element stipt het Toekomstplan ook aan dat lokale besturen zo vlug mogelijk moeten kunnen rekenen op subsidiëring van de Vlaamse overheid wanneer zij met eigen middelen extra opvangplaatsen financieren.

Geen privatisering en commercialisering

Wat we zeker niet willen in de kinderopvang zijn sale & lease-back-constructies zoals deze die helaas bestaan in de commerciële ouderenzorg en die de Vlaamse regering met het privatiseringsdecreet door het strot van de openbare welzijnsverenigingen wilde duwen. De middelen voor de kinderopvang dienen niet om de winsten van achterliggende vennootschappen en hun aandeelhouders te spekken. Daarom is het goed dat het Toekomstplan adviseert om te voorzien in waarborgen opdat infrastructuursubsidies niet naar vastgoedvennootschappen worden versluisd. Het kan niet de bedoeling zijn dat publieke middelen gebruikt worden om het patrimonium van de FIRE-sectoren (Finance, Insurance, Real Estate) te subsidiëren. Infrastructuurprojecten die (mee) worden gefinancierd door de overheid mogen volgens de Toekomstgroep niet zomaar aan derden worden verkocht of overgedragen.

De Toekomstgroep had een vette kluit aan het vraagstuk over de cofinanciering van opvangplaatsen, dus met andere middelen dan de subsidies die de overheid verschaft. Op aansturen van Voka had de Vlaamse regering eind vorig jaar al beslist enkele proeftuinen op te zetten voor bedrijfsfinanciering. Concreet zou een bedrijf voor zijn werknemers een opvangplaats in een bestaande opvangvoorziening kunnen reserveren, mits het een deel van de kosten voor die plaats voor zijn rekening neemt. De opvangvoorziening krijgt dus naast de basissubsidie van de overheid ook een financiële injectie van het bedrijf. De Vlaamse regering besliste eerder ook al die basissubsidie substantieel te verhogen zodat een bedrijf minder eigen middelen zou moeten injecteren.

Voor iedereen

In de modellen van bedrijfsfinanciering worden publieke middelen dus gebruikt als hefboom om private financiering aan te trekken en het voor bedrijven goedkoper te maken om een opvangplaats te realiseren voor hun werknemers. Vooral grotere bedrijven uit economisch sterkere sectoren zouden hiervan de vruchten kunnen plukken. Bedrijven met minder middelen zouden hiervan minder kunnen profiteren. Bijgevolg krijg je hierdoor ook een ongelijkheid tussen werknemers omdat niet iedereen het geluk heeft te werken voor een bedrijf dat opvang aanbiedt. Werklozen vallen al helemaal uit de boot.

Het is volgens ACOD LRB aan de overheid om het recht op kinderopvang voor iedereen te garanderen, overigens ook voor de kinderen van ouders die werkzoekend zijn. Door de deur open te zetten voor bedrijfsfinanciering doet de Vlaamse overheid echter het tegenovergestelde. Zij creëert geen rechten, maar publiek gesubsidieerde privileges voor enkelen. Bovendien zet je met bedrijfsfinanciering de deur verder open voor commerciële multinationals die zich vandaag al toeleggen op de uitbouw en het beheer van bedrijfscrèches.

Binnen de Toekomstgroep was er dan ook geen draagvlak om bedrijfsfinanciering op te nemen in het Toekomstplan. Want de creatie van voorrechten zou haaks staan op het startprincipe van de Toekomstwerf,

Lokale en regionale besturen

namelijk de kinderopvang omvormen tot een universele basisvoorziening. Het is een goede zaak dat er via de Toekomstwerf geen legitimiteit werd gegeven aan de commercialisering van de kinderopvang. Op dit punt hebben vakbonden en andere middenveldorganisaties hun slag thuisgehaald.

De kracht van de werkvloer

Een kwaliteitsvolle kinderopvang in de vorm van een universele basisvoorziening vereist in de eerste plaats goed geschoolde en gemotiveerde medewerkers. Vanuit syndicaal oogpunt is dit de belangrijkste boodschap van het Toekomstplan. We moeten inzetten op correcte arbeidsvoorwaarden en motiverende opleidings- en loopbaanmogelijkheden voor alle medewerkers. Een divers beroepenveld met doorgroeimogelijkheden moet ertoe bijdragen dat mensen kiezen om een carrière te starten en uit te bouwen in de sector. De prioriteit moet uiteraard gaan naar de aanwerving in functies die op de werkvloer het verschil maken. In functie daarvan stelt de Toekomstgroep dat we verder moeten investeren in de verlaging van de begeleidersratio naar vijf aanwezige kinderen per begeleider en werk moeten maken van zogenaamde kind-vrije uren: tijd voor (team)overleg met collega's, intervisie en reflectie, overleg met de ouders, overleg met externe partners waarmee wordt samengewerkt voor specifieke ondersteuning van kinderen en hun gezinnen.

Wij hebben stevast het belang van een geïntegreerde samenwerking tussen de verschillende medewerkers benadrukt. Ook dit principe is opgenomen in de slottekst. Het pedagogische beleid mag niet boven het hoofd van kinderbegeleiders uitgetekend worden door directeurs en pedagogische coaches. Kinderbegeleiders hebben de expertise en de ervaring om een fundamentele bijdrage te leveren tot de uitbouw van het pedagogische beleid. Voor de erkenning en waardering van het beroep van kinderbegeleider is het noodzakelijk die expertise en ervaringen maximaal te valoriseren. Tegelijkertijd moet de sector ook inzetten op educatieve medewerkers die samen met de kinderbegeleiders instaan voor de pedagogische kwaliteit, referent zijn voor kinderen met specifieke zorgnoden en kortom van goudwaarde zijn om de sociale functie van de kinderopvang te realiseren.

Besluit

Dit 'Toekomstplan voor de Vlaamse kinderopvang' bevat academisch onderbouwde hefboomen en instrumenten voor een hervorming van de kinderopvang op middellange en lange termijn. Het middenveld engageerde zich om te zoeken naar oplossingen voor de vele problemen die zich stellen. ACOD LRB onderschrijft met name de ambitie om de kinderopvang uit te bouwen tot een universele basisvoorziening – of zoals wij het liever noemen, een openbare dienst – voor alle gezinnen met jonge kinderen. Het is nu aan de volgende Vlaamse regering om

hiervan werk te maken. Als ondertekenaar van het Toekomstplan zal ACOD LRB daar steeds over waken.

Gert Vlasselaer, Dries Goedertier

Dries Goedertier ondertekende namens ACOD LRB het toekomstplan voor de kinderopvang

Zorgsector Zilvereconomie tegenover kerntaken

De zorg kreunt onder de enorme druk: te weinig personeel, te weinig middelen en steeds meer zorgbehoevenden die hun noodzakelijke zorg niet meer (tijdig) kunnen ontvangen. Het is uiteraard een menselijk probleem, maar vooral een maatschappelijke kwestie. We schetsen een overzicht van tendensen in de sector en verduidelijken hoe onze vakbond er tegenaan kijkt.

Er ontstaan verschillende coalities om de crisis in de zorg te bezweren: de Gezondheidszorgcoalitie, het Consortium Kinderopvang, de Ouderenzorgcoalitie. Het gaat steeds over een bundeling van de krachten vanuit het middenveld, met als doelstelling een basisnota samen te stellen waarmee de grootste knelpunten kunnen worden aangepakt. Ook de overheid heeft al inspanningen geleverd: het IFIC-model creëert duidelijke en (minimaal) verbeterde salarisschalen en er worden allerlei initiatieven genomen ter bevordering van instroom en zij-instroom van zorg- en verpleegkundigen. Het is een pleister op het houten been van de wonde van het schrijnend tekort aan zorgpersoneel.

Privatisering versus kerntaken

Er duikt echter een tweede probleem op. Ook de overheid wil de zorg

voor een groot deel uitbesteden aan commerciële en private instellingen. Nochtans beschouwt ACOD LRB zorg als een kerntaak van de overheid die streng bewaakt moet worden. Die kerntaak behelst verscheidene facetten.

- Toegankelijkheid: iedereen kan gebruik maken van de zorg die men nodig heeft. De zorg is neutraal en stelt geen bijkomende voorwaarden.
- Kwaliteit: er moeten minimale kwaliteitsnormen gesteld worden aan de zorg en deze kwaliteit moet nadrukkelijk bewaakt en gecontroleerd worden. Hier komt het personeelsaspect uiteraard ter sprake. Tevreden en voldoende personeel is nog steeds de beste garantie voor kwaliteitsvolle zorg.
- Betaalbaarheid: de kostprijs voor de zorgbehoevende moet zo berekend worden dat elk gezin of individu die kost kan dragen.

Je merkt meteen dat zorg dus een invloed heeft op vele onderdelen die maatschappelijk geregeld moeten worden.

- Er moeten voldoende voorzieningen zijn, zodat iedereen toegang kan krijgen tot de benodigde zorg. Wachtlijsten zijn vaak een bewijs van een falend overheidsbeleid. Daarover kunnen we jammer genoeg meespreken. Als we alleen al de demografische evolutie analyseren, weten we dat we tegen 2030 al een enorme

- boom krijgen van 80- en 85-plussers. Zijn onze ouderenzorgvoorzieningen gewapend tegen deze toename? Alleszins niet en op dit ogenblik is er zelfs geen toekomstplan om dit aan te pakken. Ook de kinderopvang kent gelijkaardige problemen. De invoering van voorrangregels maakt duidelijk dat vele ouders niet meer terecht zullen kunnen in de kinderopvang.
- Een pensioen moet voldoende hoog zijn om ook de oude dag op een comfortabele manier te kunnen beleven. Het lijkt logisch dat de kostprijs van een woonzorgcentrum afgetopt moet worden op de hoogte van het pensioen.
- De kwaliteitsnormen moeten duidelijk worden opgesteld. Toezicht, controle en bewaking van die kwaliteit is van essentieel belang en moet door de overheid georganiseerd worden. De mistoestanden van de jongste jaren leggen niet enkel veel individueel leed bloot, maar ook een duidelijke systeemfout.
- Dan komen we bij het personeelsprobleem. Tevreden en voldoende personeel. Hiervoor zijn aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden noodzakelijk: goede salarissen, leefbare uurroosters, tijd om aan zorg te besteden. Zorg is geen bandwerk. Zoals iedere werknemer trots wil zijn op het werk dat hij aflevert, geldt dat ook voor onze zorgwerkers. Ook zij hebben nood aan

Lokale en regionale besturen

feedback met hun zorgbehoevenden. Zorg bestaat steeds uit twee gezichten: degene die zorgt en degene die zorg ontvangt. Dat is niet in een keurslijf te gieten, hiervoor moet een individuele aanpak mogelijk blijven.

De interesse van de commerciële en private sector komt uiteraard niet uit de lucht gevallen. Vanuit een winstmodel pikt men één elementje uit het volledige zorgspectrum uit en bouwt men dit om tot een commerciële relatie tussen een verkoper en een klant. Men focust op bijvoorbeeld infrastructuur. Zo kennen we voldoende verhalen van woonzorgcentra waarbij het gebouw in handen is van een investeringsmaatschappij en de eigenlijke uitbater van de residentiële ouderenzorg dit gebouw huurt van de private partner. De winst die dit genereert vloeit vaak naar de aandeelhouders en de kost hiervan wordt simpelweg doorgerekend aan de zorgbehoevenden.

Start je eigen uitzendbureau: Zorghelden!

Nu worden we geconfronteerd met een nieuw gegeven. Zelfs de arbeidsvoorwaarden van de zorg- en verpleegkundigen worden in een winstmodel gestopt. Het voorbeeld van Zorghelden is typerend. Zorghelden is een coöperatieve vennootschap waarvan de uitbaters van woonzorgcentra een aandeel kunnen kopen. Als aandeelhouder kunnen zij een beroep doen op het freelance

“Mistoestanden tonen niet enkel leed, maar ook systeemfout”

personeel dat Zorghelden aanbiedt. ACOD LRB Limburg heeft deze nieuwe tendens van de freelance coöperatieve reeds vastgesteld. De primeur gaat naar ZOG (Zorgbedrijf Genk). Dat besliste aandeelhouder te worden en wil het zorgpersoneel vanuit die coöperatieve inzetten op de werkvloer in het geval van tekorten. Het zet dus mee een eigen uitzendbureau op om tekorten op te vangen. Wij verzetten ons al jaren tegen dergelijke nepoplossingen in de strijd tegen het personeelstekort. We willen structurele oplossingen die de zorgsector écht aantrekkelijk maken! Een dergelijke coöperatieve structuur verschilt bijzonder weinig van de commerciële bureaus die freelance verpleegkundigen plaatsen. We achten dit een zeer nefast bedrijfsmodel in functie van de betaalbaarheid en kwaliteit van de ouderenzorg. Hier als publieke speler aan meedoen is zichzelf in de voet schieten. In de statuten vinden we terug dat men kan beslissen om een dividend uit te keren aan de coöperanten. Hierdoor dreigt er een systeem te ontstaan waarbij woonzorgcentra er economisch belang bij hebben als de praktijk van freelance

verpleegkundigen gebruikelijk zou worden. Er kan aan worden verdiend, of toch kunnen een deel van de meerkosten gecompenseerd worden. De basisloonkost is alleszins niet lager dan wat gangbaar is in de commerciële freelancesector. Uitzendarbeid is sowieso tweemaal duurder dan reguliere tewerkstelling. Wij wijzen dit soort nepstatuten en hun neveneffecten op lange termijn af.

Uitzendarbeid en verhakkeling

Uitzendarbeid zorgt voor een enorme belasting op het aanwezige personeel omdat uitzendkrachten hun eisen stellen inzake de tijdstippen waarop zij willen komen werken. Door uitzendarbeid doen besturen minder moeite om het personeelsverloop in te tomen. De bescherming van bewoners en gebruikers komt in het gedrang door uitzendkrachten in te zetten, gezien de vertrouwelijkheid niet meer gegarandeerd is. Uitzendarbeid brengt daarenboven collegialiteit en onderling vertrouwen bij het personeel in het gedrang. Ten slotte het voor een verhakkeling van de zorg. Bewoners krijgen steeds een nieuw gezicht voor zich, dat niet op de hoogte is van de individuele situatie. Het zorgt niet voor een stabiele en rustgevende zorg op maat. ACOD LRB beschouwt dit als een zeer gevaarlijke evolutie en vraagt met aandrang dat andere instellingen dit voorbeeld niet volgen.

Gert Vlasselaer, Frank Hoste, Dries

Niet Winst Maar Wel-Zijn!

Op 1 mei begon de campagne #nietwinstmaarwelzijn in West-Vlaanderen. ACOD LRB West-Vlaanderen startte deze campagne met als doel de Brugse bevolking te sensibiliseren voor het belang van de aanwezigheid van publieke zorg in de omgeving en de eventuele gevaren van een privatisering van het AZ Sint-Jan Brugge AV voor zowel de patiënt als het personeel.

Niet Winst Maar Wel-Zijn is dus een campagne voor een rechtvaardige gezondheidszorg met sterke publieke ziekenhuizen als fundament. In een tijd

waarin gezondheid en sociaal welzijn vaak ondergeschikt worden gemaakt aan winstbejag, bieden wij een tegenwicht aan privatisering en commercialisering. Ons doel is eenvoudig maar essentieel: het bevorderen van een samenleving waarin de zorg voor elkaar centraal staat. Met informatieve artikelen, actuele analyses en een gemeenschap van gelijkgestemden laten we onze stem horen voor een toekomst waarin niet winst, maar wel-zijn de maatstaf is!

Volg ons op:
<https://nietwinstmaarwelzijn.be/>

Alexander Haesaert

Verkiezingen 9 juni 2024 Quid onderwijs?

De Vlaamse verkiezingen van 9 juni 2024 zouden wel eens de moeder aller verkiezingen kunnen worden. Kiest Vlaanderen democratisch of volgt het voorbeelden van elders in Europa en de wereld en brengt het (extreem-)rechts aan de macht?

ACOD Onderwijs is een vakbond die progressieve en socialistische principes aanhangt, zonder zich aan een partij te binden. Daarom hebben wij in de aanloop naar deze verkiezingen vertegenwoordigers van de zes democratische partijen in het Vlaams parlement geïnterviewd over onderwijs. We stelden aan iedere partij dezelfde zeven vragen. Drie vragen hebben te maken met de actualiteit, het rapport van de Commissie van Wijzen. De andere peilen naar de houding van de partijen over thema's waarmee we al langer geconfronteerd worden – inclusie en ontoereikende financiering – en naar hun ambities voor het onderwijs.

Het deed ons plezier dat bijna alle partijen tot op zekere hoogte onze bezorgdheden deelden. Iedereen erkent dat er maatregelen nodig zijn tegen planlast, maar terwijl de ene partij bereid is die decretaal vast te leggen, legt de andere de verantwoordelijkheid eerder in de school of bij de leerkracht.

Geen enkele partij is blind voor de sociale realiteit in ons onderwijs – het watervalstelsysteem, (on)gelijke kansen, kinderarmoede – maar ook hier verschillen de remedies, wat geen verrassing mag zijn. Wat ons wel verbaasde, is dat sommige partijen zich meer of minder sociaal toonden dan we van hen verwacht hadden.

Bijna alle partijen zijn van mening dat ons onderwijs extra investeringen nodig heeft, hoewel één partij eerder de klemtoon legt op een efficiëntere besteding van de nu beschikbare middelen.

Geen enkele partij onderschrijft de voorstellen van de Commissie van Wijzen voor de volle 100 procent. Het rapport wordt wel meestal gezien als een aanzet om een en ander te herdenken. Opmerkelijk is dat in deze context vaak gepleit wordt voor

meer flexibiliteit en lokale verantwoordelijkheid.

Op de volgende bladzijden kan je de korte versies van die interviews lezen. Voor de uitgebreide versies verwijzen we naar onze website (www.acodonderwijs.be/quid-onderwijs). We raden je aan ook die te lezen, want het was onmogelijk interviews van om en bij het uur weer te geven op telkens één pagina in Tribune.

We hopen dat deze interviews je helpen bij

het maken van je keuze op 9 juni. Onderwijs is niet alleen onze broodwinning, het is ook het fundament van onze samenleving. Onderwijs leidt niet alleen de toekomstige bakkers, dokters, loodgieters en ingenieurs op, het vormt ook de burgers van morgen. Het is dus belangrijk te weten hoe de partijen die de komende weken naar onze stem zullen hengelen, over onderwijs denken.

We wensen je veel leesplezier.

nancy.libert@acod.be

Loes Vandromme (cd&v)

“Evenwicht zoeken tussen organiseerbaarheid onderwijs en rechten personeel”

Wat is volgens u de grootste verzuchting van het onderwijspersoneel?

Loes Vandromme: “De vraag naar meer waardering en respect, meer erkenning als expert, vertrouwen van leerlingen, collega’s, volwassenen, ouders, van de gehele maatschappij. Ik merk zelf dat iedereen een mening heeft over onderwijs, dat iedereen onderwijsexpert is, vaak ook mensen die nog geen minuut voor de klas hebben gestaan. Voorts denk ik dat de keuze voor onderwijs soms ook wel wat bekritiseerd wordt. Ik ben pedagoog, mijn droom was les te geven in de lerarenopleiding, maar ik heb ervoor gekozen om zelf eerst voor de klas te staan en opteerde dan voor een TSO- en BSO-opleiding. De eerste opmerking die ik kreeg was: ‘Heb je daarvoor vijf jaar aan de universiteit gestudeerd?’ Op dat moment stond ik perplex en wist ik niet wat zeggen, nu zou ik wel een antwoord klaar hebben (*lacht*). Maar die afwezigheid van respect uit zich ook in het gebrek aan vertrouwen dat we zien dat in de planlast en in de verplichting om voor alles verantwoording af te leggen. Dat zorgt ervoor dat men totaal geen vertrouwen voelt. Bovendien zorgt de juridisering in het onderwijs er ook voor dat leerkrachten de indruk hebben dat ze als het ware constant bekeken en besproken worden en dat ze zich niet meer vrij voelen om echt leerkracht te zijn. Ook de onzekerheid van de startende leerkrachten lijkt mij niet echt een uiting van waardering.”

Het M-decreet is vervangen door het decreet Leersteun. Hoe ziet u de inclusie verder evolueren?

Loes Vandromme: “Ik vind het vooral belangrijk dat binnen het decreet afgesproken is dat er nagedacht wordt om die inclusie ook op lange termijn vorm te geven. Ik wil eerst zeggen dat voor mij het voornaamste is dat we zoeken wat de beste onderwijs- en ontwikkelingskansen zijn van leerlingen en we moeten proberen eventuele barrières of drempels

weg te werken. Fundamenteel geloof ik in inclusief onderwijs. Ik geloof er heel sterk in dat we daarnaar kunnen streven door het gewoon en het buitengewoon onderwijs dichter naar elkaar toe te brengen. Dit betekent daarom niet dat we het buitengewoon onderwijs volledig moeten afschaffen, wel dat je een model kunt maken waarbij je de twee op één campus aanbiedt.”

“De onzekerheid van de startende leerkrachten lijkt mij niet echt een uiting van waardering”

De Commissie van Wijzen pleit voor de invoering van een 38-urenweek. Hoe zal dat de werkdruk van de leerkrachten verminderen?

Loes Vandromme: “Het rapport van de Commissie van Wijzen is een basis voor verder debat. Enerzijds moeten we opletten dat er niet aan cherrypicking wordt gedaan. Anderzijds is het belangrijk op zoek te gaan naar de fundamenten van het verhaal. Er staan in het rapport uitgangspunten waarvan we willen vertrekken. Ik zou graag eerst daarover discussiëren met de onderwijsverstrekkers en de sociale partners om een akkoord te vinden op basis waarvan we dan concrete voorstellen uitwerken. Als ik nadenk over die 38 uur, dan vind ik het jammer dat net dit puntje naar voren werd geschoven, alsof het dit is het wat de Commissie van Wijzen naar voren brengt. Toch probeer ik altijd het positieve te zien en dan denk ik wel dat het een breder beeld geeft van wat leerkrachten doen. Ze doen meer dan 20 uur lesgeven, er is ook het voorbereiden van de lessen, de klassenraden... Ik vind het belangrijk dat het totaalpakket van

Loes Vandromme (cd&v): “Afwezigheid van respect uit zich ook in het gebrek aan vertrouwen dat we zien dat in de planlast en in de verplichting om voor alles verantwoording af te leggen.”

het leerkrachtenberoep, met primaire en secundaire opdrachten, op die manier in kaart wordt gebracht. Maar de 38-urenweek is voor mij niet dé oplossing.”

De Commissie van Wijzen stelt maatregelen voor om deeltijds werken te ontmoedigen, alsof deeltijds werken altijd een vrije keuze of een vorm van luxe is. Hoe staat u daartegenover?

Loes Vandromme: “Ik heb in het rapport opgezocht waar er werd gesproken over het ontmoedigen van deeltijds werken of waar er gesproken wordt van vrije keus of luxe, maar ik heb dat niet gevonden, behalve dan dat het aangemoedigd zou worden om fulltime te werken. Ik denk dat we moeten nadenken hoe we het voltijds lesgeven kunnen belonen of aantrekkelijker maken, zonder dat we afstand doen van de mogelijkheid om vier vijfde te werken. We moeten hier een evenwicht zoeken tussen de organiseerbaarheid van het onderwijs en de rechten van het personeel.”

Loes Vandromme (°1979) is sinds 2019 lid van het Vlaams parlement voor cd&v en volgt onderwijs en sociale economie op.

Lees het uitgebreide interview op www.acodonderwijs.be/quid-onderwijs

Nadia Naji (Groen)

"Geef leerkrachten meer ruimte om te werken aan onderwijskwaliteit"

Wat is volgens u de grootste verzuchting van het onderwijspersoneel?

Nadia Naji: "Ik hoor veel leerkrachten klagen over de dalende onderwijskwaliteit. Ze vinden dat zelf ook heel lastig, het is iets waarvan ze wakker liggen. De vraag is, wat doe je daaraan? Geef leerkrachten gewoon meer ruimte om te werken aan die onderwijskwaliteit, want zij willen dat ook graag. De onderwijsresultaten die in de media verschijnen, vormen de evaluatie van hun werk. Zij willen natuurlijk dat dit beter is en dus hebben ze meer ruimte en meer vertrouwen nodig om hun job te kunnen doen. De dalende onderwijskwaliteit en de ruimte en het vertrouwen om hun job te doen, lijken mij de grootste verzuchtingen van het onderwijspersoneel. Voorts dat ze van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat werken en heel veel ballen tegelijkertijd in de lucht houden en dan is het resultaat dat de onderwijskwaliteit toch zakt. De job is ook heel erg veranderd de voorbije jaren. De uitdagingen die erbij komen zijn heel groot."

"Welk budget is gekoppeld aan het decreet Leersteun? Het is duidelijk te weinig"

Het M-decreet is vervangen door het decreet Leersteun. Hoe ziet u de inclusie verder evolueren?

Nadia Naji: "De doelstelling van meer inclusie op school deel ik, net zo goed als iedereen. Niemand is per se tegen inclusie in het onderwijs. Een van de problemen is dat er vandaag te veel leerlingen van kleins af aan doorstromen naar het buitengewoon onderwijs en dat lijkt me niet zo gezond. Dat is één ding. Het tweede sluit aan bij de verzuchtingen van leerkrachten waarover ik het had. Inclusie is een mooie doelstelling, maar hoe zal je een leerkracht ondersteunen om dat te realiseren in de

klas? Een voorbeeldje, zij het van inclusie in de zeer brede zin. Ik was op bezoek in een school in Schaarbeek, een van de leerlingen in de klas had diabetes. Dat moet gemonitord worden via een app. Er was naast de leerkracht nog iemand mee in die klas om daarvoor te zorgen. Ik weet niet exact meer welk statuut die persoon had. Hij was alleszins geen leerkracht en ook geen zorgleerkracht, hij deed ook toezicht tijdens de speeltijden zat erbij in de klas om te helpen bij oefeningen. Maar hij had ook de taak dat kind met diabetes te verzorgen. De leerkracht kon dus gewoon focussen op zijn les, terwijl er toch gezorgd werd voor dat kind. Ik besef ook wel dat dit een eenvoudigere vorm van inclusie is, dat er ook wel meer uitdagende vormen zijn die je moet integreren in de klas. Ik denk dat het een kwestie van budget is. We hebben nu wel het decreet Leersteun, maar welk budget is daaraan gekoppeld? Welke steun krijgen leerkrachten om dat uit te voeren? Het is duidelijk te weinig."

De Commissie van Wijzen pleit voor de invoering van een 38-urenweek. Hoe zal dat de werkdruk van de leerkrachten verminderen?

Nadia Naji: "Vandaag moeten leerkrachten 20 of 29 uren geven. Ze werken daarnaast nog heel wat uren, meer dan 38 uur. Om te beginnen is er heel weinig erkenning voor dat extra werk, maar dat is een breder maatschappelijk probleem. Leerkrachten werken 20 uur en na hun uren gaan ze naar huis, doen ze boodschappen... Dat beeld is al een probleem. Bovendien strookt het idee van het aantal uren gewoon niet met de realiteit. Leerkrachten doen gewoon heel veel andere dingen en dat zal je met een 38-urenweek meer valoriseren."

De Commissie van Wijzen stelt maatregelen voor om deeltijds werken te ontmoedigen, alsof deeltijds werken altijd een vrije keuze of een vorm van luxe is. Hoe staat u daartegenover?

Nadia Naji: "Zolang de werkdruk zo hoog is als vandaag, zullen heel veel mensen

Nadia Naji (Groen): "Mensen hebben het recht deeltijds te werken. Als dat geen vrije keuze is, moeten we de oorzaak aanpakken."

bewust kiezen voor deeltijds werken. Ik wil even benadrukken dat mensen het recht hebben om deeltijds te werken. Er zijn heel veel redenen om die stap te zetten, het is een keuze die bij mensen zelf moet liggen. Als dat geen vrije keuze is, als men deeltijds gaat werken omdat het werk onwerkbaar is, dan hebben we een ander verhaal en moeten we de oorzaak aanpakken."

Nadia Naji (°1992) is co-voorzitster van Groen en is begaan met gelijke kansen, te beginnen op school.

Lees het uitgebreide interview op www.acodonderwijs.be/quid-onderwijs

Koen Daniëls (N-VA)

"Het moet van Brussel? Heel veel moet niet van Brussel"

Wat is volgens u de grootste verzuchting van het onderwijspersoneel?

Koen Daniëls: "Ik denk dat er een hoop verzuchtingen zijn. Ik richt mij vooral op de leerkrachten, ik ben zelf leerkracht geweest. Wat willen we doen als leerkracht? Lesgeven, dat is de roeping, met jonge mensen aan de slag gaan en zorgen dat je ze sterker aflevert dan je ze gekregen hebt. Ik merk dat leerkrachten vandaag gefrustreerd zijn omdat ze te veel dingen moeten doen die het lesgeven niet meer rechtstreeks dienen. Ten eerste planlast. 'Het moet van Brussel'. Ik stel vast dat er heel veel niet moet van 'Brussel', maar dat koepels, scholengroepen, structuren dat allemaal uitvinden en opleggen en dat noch de leraar, noch de leerling er beter van wordt. Een tweede punt is dat onderwijs niet alles kan oplossen wat in de maatschappij fout loopt. Onderwijs moet zich opnieuw richten op de kerntaak."

"Onderwijs kan niet alles oplossen wat in de maatschappij fout loopt. Het moet zich richten op de kerntaak"

Het M-decreet is vervangen door het decreet Leersteun. Hoe ziet u de inclusie verder evolueren?

Koen Daniëls: "Dat is een heel complexe vraag. Ik heb altijd gesteld: gewoon onderwijs als het kan, buitengewoon als het nodig is. Voor N-VA blijft het buitengewoon onderwijs noodzakelijk. Dat is in het belang van drie partijen. Ten eerste voor de leerling zelf die buitengewoon onderwijs nodig heeft. Ten tweede voor de leerkracht. Het moet houdbaar en draagbaar zijn voor de leerkracht in het gewoon onderwijs. Ten slotte ook voor de medeleerlingen. Waarom haal ik die drie

aan? Omdat elke leerling – ook zij met een beperking – moet kunnen leren, maar voor de andere leerlingen geldt hetzelfde. Met inclusie leer je natuurlijk ook, maar de vraag is waar en hoe een leerling het best leert. Een leerling die in een klasgroep mee kan evolueren, moeten we met alle mogelijke middelen in het gewoon onderwijs aan boord houden. Maar als dat niet kan, dan is buitengewoon onderwijs geen taboe voor N-VA."

De Commissie van Wijzen pleit voor de invoering van een 38-urenweek. Hoe zal dat de werkdruk van de leerkrachten verminderen?

Koen Daniëls: "Er zijn verschillende lagen in dat verhaal. Een – daaraan stoor ik me als leerkracht ook: als ik zeg dat ik in het onderwijs werk, dan krijg ik vaak de reactie van '20 uurtjes van 50 minuten en je bent ervan af'. Van dat beeld moeten we dus verlost geraken. Die commissie denkt dat een 38-urenweek daarvoor een oplossing zou zijn. De vraag die ik stel is of de buitenwereld dat zal geloven. De tweede laag: overal zijn er personeelsleden die er de kantjes vanaf lopen. Ik heb in het onderwijs gewerkt, ik ben assistent geweest aan de universiteit, ik heb op een kabinet en in de administratie gewerkt. Overal is er een groep van tien procent die zijn werk niet doet en de anderen op de zenuwen werkt. Overal is er een groep van twintig tot dertig procent die zichzelf in een burn-out werkt. Dan is er nog de middengroep die zijn werk goed doet. Als de vraag is of de commissie met die 38-urenweek degenen die zichzelf in een burn-out werken zal ontlasten en of ze de tien procent plantrekkers zal corrigeren, dan is mijn antwoord 'neen'. Wat zal ze wel oplossen? Dat we de boeken zouden kunnen dichtdoen als onze 38 uren gepresteerd zijn? Een leerkracht werkt zo niet."

De Commissie van Wijzen stelt maatregelen voor om deeltijds werken te ontmoedigen, alsof deeltijds werken altijd een vrije keuze of een vorm van luxe is. Hoe staat u daartegenover?

Koen Daniëls (N-VA): Onderwijs kan niet alles kan oplossen wat in de maatschappij fout loopt, het moet zich opnieuw richten op de kerntaak.

Koen Daniëls: "Er zijn veel meer verlofstelsels dan deeltijdse. Het verlofstelsel van de ene leerkracht is de werkdruk en werkonzekerheid van de andere. Ik denk dat er momenteel te veel verlofstelsels aan elkaar geschakeld kunnen worden. Er is ook de organiseerbaarheid. Je moet in de lagere school je klassen maar eens georganiseerd krijgen als alle mensen drie vijfde werken. N-VA wil de verlofstelsels beperken tot vijf jaar. Maar wat er voor ons bij hoort, is een echt personeelsbeleid. Waarom willen in bepaalde scholen veel meer leerkrachten een verlofstelsel of neemt men een TAO om in een andere school te werken? Ook dat moet meegenomen worden in een doorlichting van een school."

Koen Daniëls (°1978) is sinds 2014 lid van het Vlaams parlement voor de N-VA. Hij is lid van onder meer de Commissie Onderwijs en de Commissie Welzijn en is zelf leraar geweest in BSO en TSO.

Lees het uitgebreide interview op www.acodonderwijs.be/quid-onderwijs

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld)

“Zorgen voor genoeg instroom die ook blijft”

Wat is volgens u de grootste verzuchting van het onderwijspersoneel?

Jean-Jacques De Gucht: “Volgens onze contacten is dat vooral de planlast en het gehele systeem dat je je moet indekken en verdeelden voor elke stap die je zet en voor iedere keer dat je afwijkt. Daarnaast klaagt men vaak dat de hervormingen elkaar de laatste jaren heel snel opvolgen en dat men soms de ene nog niet verwerkt heeft of de andere is er al. Dan is er nog iets waar volgens mij de leerkrachten het meest mee bezig zijn, maar het onderwijs in het algemeen ook: het tekort aan leerkrachten. Op welke manier ga je om met het leerkrachtentekort? Op welke manier zorg je ervoor dat er genoeg instroom is, maar vooral ook dat die instroom blijft? Je ziet namelijk langs de ene kant dat de lerarenopleidingen wel opnieuw aantrekken. Langs de andere kant zijn leraren die opgeleid werden soms drie tot vijf jaar later weer weg. Dat betekent dat er iets schort. Een van de verklaringen heeft te maken met de opleiding op zich: ze bereidt te weinig voor op wat er in de klas gebeurt. Ik heb zelf al een paar keer voorgesteld om de opleiding te hervormen door er een extra jaar aan toe te voegen. Ik denk dat dit jaar grotendeels uit praktijk moet bestaan en dat je ook vergoed moet worden. Je krijgt ook de juiste begeleiding binnen de verschillende types van onderwijs, zodat je na dat jaar weet waar dat de valkuilen zitten en je niet gewoon voor de leeuwen wordt gegooid en daardoor eigenlijk op heel korte tijd opgebrand geraakt.”

“De lerarenopleiding bereidt te weinig voor op wat er in de klas gebeurt. Daardoor ontstaat uitstroom”

Het M-decreet is vervangen door het decreet Leersteun. Hoe ziet u de inclusie verder evolueren?

Jean-Jacques De Gucht: “Toen het M-decreet werd ingevoerd, klaagden veel scholen dat zij die leerlingen niet konden opvangen. Dat had enerzijds te maken met de verouderde infrastructuur en anderzijds met het ontbreken van het gepaste personeel. Dat zorgde dan voor een verhoogde druk op de personeelsleden die zo al een ongelooflijke druk ervaren. Ik ben het er dus mee eens dat dit niet het ideale mechanisme was, hoewel ik vind dat het dat in theorie wel was. De vraag is hoe je het kan omzetten in de praktijk. We moeten dat op lange termijn zien, waarmee ik bedoel dat we moeten evolueren naar campussen die de verschillende mogelijkheden van het onderwijs aanbieden. Ik heb het dan niet alleen over het buitengewoon onderwijs, maar over alle mogelijkheden. Het buitengewoon onderwijs moet ervoor zorgen dat ieder kind, ongeacht zijn beperkingen, op een goede manier opgevangen wordt en zijn plaats in de samenleving vindt. Iemand met een beperking verdient evenveel kansen.”

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): “Het buitengewoon onderwijs moet ervoor zorgen dat ieder kind, ongeacht zijn beperkingen, op een goede manier opgevangen wordt en zijn plaats in de samenleving vindt.”

De Commissie van Wijzen pleit voor de invoering van een 38-urenweek. Hoe zal dat de werkdruk van de leerkrachten verminderen?

Jean-Jacques De Gucht: “Ik heb niets tegen het idee van een 38-urenweek. De vraag is hoe je dat doet. In een omgeving met een prikklok weet je hoeveel uren je werkt. Ik ken geen enkele leerkracht die een prikklok heeft. 's Avonds werken zij tot ze klaar zijn. De realiteit is dat ze dan nooit op 38 uur uitkomen. Misschien moeten we het huidige systeem verlaten en van een lesopdracht van x aantal uren gaan naar een schoolopdracht van x aantal uren die wordt ingevuld in samenspraak met het team.”

De Commissie van Wijzen stelt maatregelen voor om deeltijds werken te ontmoedigen, alsof deeltijds werken altijd een vrije keuze of een vorm van luxe is. Hoe staat u daartegenover?

Jean-Jacques De Gucht: “Ik ken een paar mensen die van een voltijdse opdracht naar vier vijfde gingen en tot de constatatie kwamen dat ze voltijds werkten en voor vier vijfde betaald werden. Ik heb hierin een dubbele houding. Ik besef dat je als werkgever flexibiliteit moet toestaan, wil je je personeel houden. Als je echter voltijds vast benoemd bent en lange tijd deeltijds werkt, waarom moet je dan voltijds vast benoemd zijn? Zo komen die uren niet vrij en creëer je onnodig onzekerheid bij collega's. Ik ben dus niet tegen verlofstelsels op zich. Als mensen omwille van mantelzorg of na een ziekte een verlof willen nemen, dan moet dat kunnen. We mogen de organiseerbaarheid van de school echter niet uit het oog verliezen.”

*Jean-Jacques De Gucht (*1983) is sinds 2009 lid van het Vlaams parlement voor Open Vld en volgt daar onder meer onderwijs en cultuur op.*

Lees het uitgebreide interview op www.acodonderwijs.be/quid-onderwijs/

Kim De Witte (PVDA)

“Knelpuntberoepen vallen niet zomaar uit de lucht, ze zijn gevolg van slechte lonen en werkomstandigheden”

Wat is volgens u de grootste verzuchting van het onderwijspersoneel?

Kim De Witte: “Daarover moet ik niet lang nadenken. Op nummer een staan de werkdruk en het lerarentekort dat heel veel extra werkdruk creëert. Een van de vier personeelsleden bevindt zich in de gevarezone van een burn-out. Mensen op het terrein laten ons weten dat het te veel wordt. Op nummer twee staat de dalende kwaliteit. Je moet dat natuurlijk kaderen en opletten voor framing, maar ik denk dat dit voor veel leerkrachten een probleem is.”

“Deeltijds werken ontmoedigen? Alsof mensen minder gaan werken om te kunnen skiën”

Wat willen jullie daaraan doen?

Kim De Witte: “De studies van Kristof de Witte van de KU Leuven tonen duidelijk aan dat de groeiende werkdruk en het lerarentekort het belangrijkste probleem vormen. Wij hebben een plan rond het lerarentekort met als eerste punt een inwerkjaar dat aan startende leerkrachten meer zekerheid biedt.”

Zien jullie dat inwerkjaar zoals het inductiejaar van de Commissie van Wijzen? Zij stelt voor leraars na het behalen van hun diploma nog een inductiejaar te laten doen in een school, waarna ze al dan niet hun licentie als leerkracht krijgen.

Kim De Witte: “Wij zien dat inwerkjaar eerder zoals de 'pool' van vroeger. Je hebt zekerheid van werk en inkomen, ook in de periodes dat je niet voor de klas staat, en je wordt begeleid. Je krijgt een volwaardig loon. We koppelen dit aan het systeem van de mentoren, oudere leerkrachten die

minder uren lesgeven en met al hun kennis en expertise de starters begeleiden.

Het tweede punt is hogere lonen voor bachelors en starters. Alles kan beter, maar wij denken dat de lonen van de masters min of meer competitief zijn. Bachelors staan evengoed een hele dag voor de klas en werken ook hard. Hun loon moet omhoog. We willen ook het administratief personeel niet vergeten. Dat is de tweede as, betere lonen. Dit wordt geen eenvoudig debat, maar het moet gevoerd worden. Knelpuntberoepen komen niet zomaar uit de lucht vallen, ze zijn een gevolg van slechte lonen en slechte werkomstandigheden. De derde as zijn de verlofstelsels, die afgebouwd zijn, zeker voor de oudere leerkrachten. De afgelopen jaren was het recht op werkbaar werk op het einde van de loopbaan mijn dada. Terwijl de pensioenleeftijd opgetrokken is, worden de verlofmogelijkheden afgebouwd. De vierde as is de planlast. Veel papierwerk kan worden afgeschaft.”

Het M-decreet is vervangen door het decreet Leersteun. Hoe ziet u de inclusie verder evolueren?

Kim De Witte: “Wij zijn voor meer inclusie. In ons land is de segregatie het grootst, niet alleen op sociaal vlak, maar ook in het onderwijs. Wij tellen dubbel zo veel kinderen in het buitengewoon onderwijs als andere landen en dat is niet goed. Met het M-decreet werden principes naar voor geschoven zonder de bijbehorende financiering, waardoor de werkdruk in de klas nog groter werd. Ik snap het verzet van een aantal mensen in het veld dus wel, maar ik verdedig het principe dat we eerst proberen in het regulier onderwijs en dan pas naar het buitengewoon onderwijs gaan. Cruciale voorwaarde is dat er in voldoende middelen en ondersteuning voorzien wordt om dat haalbaar te maken.”

De Commissie van Wijzen pleit voor de invoering van een 38-urenweek. Hoe zal dat de werkdruk van de leerkrachten verminderen?

Kim De Witte (PVDA): “Wij zijn voor meer inclusie. Cruciale voorwaarde is dat er in voldoende middelen en ondersteuning voorzien wordt om dat haalbaar te maken.”

Kim De Witte: “Dat is een absurd idee. Het tijdsbestedingsonderzoek wijst uit dat sommige leerkrachten rond de 48 uur zitten. Bovendien vraag ik me af waar men die 200.000 leerkrachten op school zal zetten en als men hen thuis laat werken, hoe zullen ze dan meten hoeveel uur ze werken?”

De Commissie van Wijzen stelt maatregelen voor om deeltijds werken te ontmoedigen, alsof deeltijds werken altijd een vrije keuze of een vorm van luxe is. Hoe staan jullie daartegenover?

Kim De Witte: “Zo een idee kan enkel komen van mensen die zelf nooit op het terrein staan. Het is trouwens ook schandalig wat er gebeurde met het Verlof voor Verminderde Prestaties. De federale minister van Pensioenen wilde een wettelijke regeling opdat dit verlof in aanmerking zou komen voor het pensioen, maar minister Weyts vond dat mensen die niet werken, geen recht hebben op pensioen en heeft dit tegengehouden. Alsof mensen minder gaan werken om te kunnen skiën.”

Kim De Witte (~1977) is sinds 2019 lid van het Vlaams parlement voor PVDA.

Lees het uitgebreide interview op www.acodonderwijs.be/quid-onderwijs

Hannelore Goeman (Vooruit)

“Leerkrachten vragen vooral handen in de klas”

Wat is volgens u de grootste verzuchting van het onderwijspersoneel?

Goeman: “Werkdruk en planlast. Ik heb de voorbije vijf jaar met veel leerkrachten gesproken en dat steekt er toch echt wel met kop en schouders bovenuit. Leerkrachten geven aan dat ze gewoon niet meer de ruimte hebben om te doen wat ze het liefste doen, lesgeven, op pad gaan met jongeren en zich creatief uitleven in hun lessen. Dat heeft enerzijds heel duidelijk te maken met het lerarentekort, waardoor heel veel leerkrachten aan de lopende band gevraagd worden om bij te springen en extra klassen op te vangen, wat de werkdruk natuurlijk alleen nog maar hoger maakt. Anderzijds heeft het ook heel duidelijk te maken met een doorgeslagen papiermolen. Ik heb de indruk dat in het onderwijs een doorgedreven verantwoordings-cultuur is ontstaan die decretaal helemaal niet hoeft. Onze boodschap is dus: vertrouw op de professionaliteit van leerkrachten, stop met die papieren verantwoordingsdrang.”

“Leraar zijn is meer dan lesgeven alleen”

Het M-decreet is vervangen door het decreet Leersteun. Hoe ziet u de inclusie verder evolueren?

Goeman: “Dat Leersteundecreet is eigenlijk gewoon het M-decreet 2.0 en de problemen waar leerkrachten elke dag tegenaan lopen als het over inclusie gaat, zijn totaal niet opgelost. De leerkrachten zeggen gewoon dat ze meer handen in de klas nodig hebben. Er is heel veel ondersteuning rond de klas, maar zij vragen vooral handen in de klas. Vooruit staat principieel honderd procent achter inclusie in het onderwijs, maar leerkrachten krijgen het vandaag gewoon niet meer gebolwerkt. Het gevolg is dan ook dat het aantal kinderen met een verslag alleen maar stijgt en het aantal kinderen in het buitengewoon onderwijs groeit. Twaalf procent meer leerlingen in het buitengewoon onderwijs in de laatste vijf jaar, daar is geen logische uitleg voor, behalve als je beseft dat ouders die vinden dat hun kinderen op school niet de gepaste ondersteuning krijgen, daar ten einde raad zelf op aansturen. Je zit dus in een vicieuze cirkel waarvan dat kinderen niet beter worden en de leerkrachten evenmin. Voor ons is het echte antwoord dat we moeten nadenken over een manier om in ons regulier onderwijs die inclusie mogelijk te maken door scholen echt de mensen, de middelen, de expertise te geven die nodig zijn om kinderen de zorg te geven waar dat zij recht op hebben.”

De Commissie van Wijzen pleit voor de invoering van een 38-urenweek. Hoe zal dat volgens jullie de werkdruk van de leerkrachten verminderen?

Goeman: “Hoe vaak krijgen leerkrachten inderdaad niet te horen

Hannelore Goeman (Vooruit): “Vertrouw op de professionaliteit van leerkrachten, stop met de papieren verantwoordingsdrang.”

dat ze maar twintig uur lesgeven en dan nog eens zoveel vakantie hebben, terwijl wij natuurlijk allemaal weten dat een job als leerkracht vandaag meer is dan een 38-uren job. Voor ons moet dus vooral de fundamentele discussie gevoerd worden hoe we de opdracht en het takenpakket van leerkrachten beter kunnen definiëren, beter kunnen afbakenen en beter kunnen honoreren. Want leraar zijn is gewoon meer dan lesgeven alleen. Dan vinden wij inderdaad dat zo een schoolopdracht een interessant uitgangspunt is om die oefening te maken. Voor ons betekent dat dat je eigenlijk afbakt wat een takenpakket per week kan zijn in termen van aantal uren, maar ook in termen van de tijd die men besteedt aan lesvoorbereiding, aan professionalisering, aan overleg met ouders.”

De Commissie van Wijzen stelt maatregelen voor om deeltijds werken te ontmoedigen. Als we het rapport lezen, lijkt deeltijds werken altijd een vrije keuze of zelfs een vorm van luxe te zijn. Wat vindt uw partij van dat voorstel?

Goeman: “Vooruit zal altijd voorstander zijn van een loopbaanmodel waarbij ook leerkrachten de kans krijgen om af en toe de pauzeknop in te duwen. Laten we, voordat we dit soort voorstellen bespreken, met de echte discussie beginnen, hoe we voltijds werken haalbaar maken. Als je wilt dat mensen voltijds gaan werken, zorg dan dat er voldoende en betaalbare kinderopvang is op de uren dat de mensen die nodig hebben en dat er ook een zorgaanbod is dat hen helpt om hun leven georganiseerd te krijgen. Zolang dat niet het geval is, is het een beetje voorbarig om dit soort maatregelen op tafel te gooien.”

Hannelore Goeman (°1984) is sinds 2019 lid van het Vlaams parlement en is fractieleider van Vooruit.

Lees het uitgebreide interview op www.acodonderwijs.be/quid-onderwijs

Statutair congres ACOD Onderwijs

Op 3 mei 2024 organiseerde ACOD Onderwijs haar statutair congres, een plechtig, maar ook een warm en kameraadschappelijk gebeuren. Wil je weten wat er allemaal is beslist voor de komende congresperiode, kijk dan vlug op onze website (www.acodonderwijs.be/2024-2027).

foto's Gianni Vanlangendock

Statutair congres ACOD VRT United voor meer welzijn en tegen fascisme

Op 22 april 2024 hield ACOD VRT haar vierjaarlijkse statutair congres, voor het eerst weer fysiek na een volledig virtueel congres in coronajaar 2020. Het was een belangrijk congres, want het is crisis bij de VRT.

Sinds de jongste verkiezingen is er een voortdurende strijd gaande: voor het behoud van jobs, voor het welzijn van de medewerkers en voor de toekomst van de openbare omroep, waar we zo trots op zijn.

De gebeurtenissen van de voorbije weken, die de buitenwereld op de voet kon volgen in talloze kranten-artikels en parlementaire interpellaties, hebben nog maar eens duidelijk gemaakt hoe hevig de strijd kan zijn.

Er werden diepe wonden geslagen, nog maar eens. Op een overleg eind maart is afgesproken met de VRT-directie dat er snel een bemiddeling start om de kloof tussen directie en personeel te dichten.

Voor ons is dit de bemiddeling van de laatste kans. De openbare omroep zal verenigd zijn of zal niet zijn, dat was ook de betekenis achter onze congresstitel 'ACOD United'. We moeten het samen doen, anders houdt de VRT op een openbare omroep te zijn.

United, verenigd, kwamen we samen om de krachtlijnen vast te leggen voor ons vakbondswerk van de komende vier jaar, essentiële jaren voor het overleven van de openbare omroep. We gaan voluit voor een VRT waarin het goed is om te werken, die zich afzet tegen extreemrechts en democratisch is.

Het welzijn van de VRT-collega's is van vitaal belang voor de goede werking van een creatieve en kwaliteitsvolle openbare omroep: wij roepen op tot een 'detox' om de VRT te bevrijden van toxisch leiderschap.

Maar het probleem van toxisch leiderschap op VRT aanpakken, van de kleine

garnalenbaas tot de grootste haaiendirecteur, is uiteraard nog niet genoeg. We willen meer mensen voor de dienst Welzijn en meer menselijkheid in het personeelsbeleid. De stappen die dan gezet kunnen worden, moeten uiteindelijk leiden tot een heus welzijnsreglement, met hetzelfde belang voor ons arbeidsreglement.

Explicieet dan ooit gaat ACOD VRT vanaf nu door het leven als antifascistische vakbond. Samen met de andere vakbonden nodigden we de tentoonstelling De Zwarte Hand uit om onze collega's te informeren over de geschiedenis van deze verzetsorganisatie. Want wie de geschiedenis niet kent, begrijpt heden noch toekomst.

Ook nu neemt het fascisme in de samenleving een hoge vlucht, dat voelen we al, ook binnen VRT. We gaan resoluut in de tegenaanval: met het opmaken van een zwartboek, veel vorming maar vooral veel organisatie binnen en buiten de VRT, binnen en buiten de vakbond, om als antifascisten, verenigd, ook in de toekomst het fascisme te verslaan.

Ten slotte willen we de inspraak van de VRT-collega's vergroten. Meer democratie

moet verhinderen dat vakbonden niet genegeerd kunnen worden, zodat de geschiedenis van het Transformatieplan zich nooit kan herhalen. Daarom gaat ACOD VRT voor de sociale verkiezingen in 2028.

Met die krachtlijnen gaan we de komende vier jaar in. Na het inhoudelijke was er op 22 april uiteraard ook ruimte voor feest, voor het teamwork, de solidariteit en de samenhang. Feest voor ACOD United.

Wies Descheemaeker

Statutair congres Brusselse cultuurleden opnieuw geïntegreerd

Het statutair congres van ACOD Cultuur vond plaats op 29 april 2024. De gehele voormiddag gaven vakbondsverantwoordelijken van de sector er toelichtingen over de historiek, de werking en verwezenlijkingen, de bevoegdheden, het nieuwe kunstwerkattest en de uitdagingen voor de toekomst. Cijfermateriaal en statistieken verschaften duidelijkheid over de werklust en de financiën.

Op het congres werd ook unaniem beslist om ACOD Cultuur Brussel terug op te nemen binnen onze eigen rangen en werking. Wij heten de kameraden van Brussel van harte welkom en bienvenue!

De kandidaten voor onderstaande bestuursmandaten werden allemaal en unaniem door de aanwezigen bestendigd. Dit is vooral een positieve indicatie voor de stabiliteit en het vertrouwen in de werking van ACOD Cultuur.

Het bestuur van ACOD Cultuur:
- algemeen secretaris: Inge Hermans

- adjunct-secretaris: Tristan Faes
- voorzitter: Wies Descheemaeker
- gemandateerde voor Brussel: Andréé Van Voorst Vader
- overige bestuursleden: John Snauwaert, Karsten De Vilder, Christine Lambrechts, Sara Vertongen en Margareta Andersen.

Wij danken iedereen voor de enthousiaste aanwezigheid en de vele positieve reacties die we na afloop mochten ontvangen. Voor leden die graag de congresmap ontvangen: dit kan op eenvoudig verzoek door een mailtje te sturen naar inge.hermans@acod.be.

Eurosong #CeasefireNow #StopGenocide

Op zaterdag 11 mei voerde ACOD VRT actie bij de uitzending van de finale van het Eurovisiesongfestival actie tegen de deelname van Israël. We waren niet de enigen, tijdens de repetities eerder op de dag lieten ook artiesten en het publiek zich niet onbetuigd.

De EBU (European Broadcasting Union) heeft duidelijk bewezen veel moeite te hebben om de eigen waarden waar te maken. Door krampachtig vast te houden aan de schijn van 'apolitiek' maakt ze een politiek statement van formaat. Het is eigen aan artiesten dat ze een mening hebben en een visie op de wereld en de EBU smooit die stemmen in een poging de wereld en de realiteit uit de arena te houden.

De kern van de zaak is dat de staat Israël, volgens ons, een genocide uitvoert, ernstige schendingen van de mensenrechten pleegt, het internationaal recht naast zich neerlegt en sinds oktober 35.000 doden veroorzaakte, onder wie 13.000 kinderen.

We roepen de medewerkers van andere openbare omroepen op om mee de strijd aan te gaan: roep jullie directies op om niet meer deel te nemen aan het Eurosongfestival als landen die de mensenrechten niet respecteren mogen deelnemen.

Aan de openbare omroepen vragen we om het heft terug in eigen handen te nemen en de EBU terug om te vormen tot de waardegedreven organisatie die ze ooit was, zonder de knoet van de

privésponsoring. De hoofdsponsor van deze en enkele voorbije edities was immers ... een Israëliisch cosmeticabedrijf.

We willen vooral de Israëliische regering oproepen: stop de gevechten en de moorden, laat internationale waarnemers, hulpverleners en pers toe in Gaza en ga aan tafel voor een onderhandelde oplossing.

Inge Hermans, Wies Descheemaeker

Antwerpen-Kempen-Mechelen

'Het verzet in Wereldoorlog II' - Voordracht prof. Bruno De Wever

Op woensdag 12 juni om 14 uur nodigen de senioren van ACOD AKM je uit op een voordracht van prof. Bruno De Wever over 'Het verzet in Wereldoorlog II'. De Wever is historicus, hoogleraar aan de Universiteit Gent (met pensioen sinds 2023) en auteur van publicaties over de Belgische geschiedenis. Hij publiceerde boeken en artikels in nationale en internationale wetenschappelijke tijdschriften over de Vlaamse beweging, het Vlaams-nationalisme, de Nieuwe Orde, fascisme en nationaalsocialisme, collaboratie en verzet in België tijdens de Tweede Wereldoorlog en de herinnering eraan, de naoorlogse zuiveringen, de Jodenuit-roeiing en de ontkenning ervan. De voordracht vindt plaats in het ACOD-gebouw Mechelen, Stationsstraat 50. Graag tijdig inschrijven via mail bij alida.bouwens@acod.be of telefonisch bij ACOD Antwerpen op 03 213 69 20, ACOD Mechelen op 015 41 28 44 of ACOD Geel op 014 75 88 11.

Brussel

Hulp bij invullen belastingaangifte

Zoals voorgaande jaren zullen de kameraden van de FOD Financiën u opnieuw kunnen helpen bij het invullen van de belastingaangifte (aanslagjaar 2024-inkomsten 2023).

Ter plaatse

Op dinsdag 4, woensdag 5 en donderdag 6 juni van 9 tot 12 uur en van 13 tot 16.30 uur in het ACOD-gebouw, Emile Jacquainlaan 20, 1000 Brussel (1ste verdieping zalen 1.08 et 1.09). Opgelet: laatste toegang 30 minuten voor sluitingstijd.

Telefonisch

Het is op dezelfde dagen mogelijk telefonisch ondersteuning te krijgen bij het invullen van de belastingaangifte. Je moet eerst een e-mail sturen naar Olivier Van Gompen (van_gompen@hotmail.com) met vermelding van: naam, voornaam, rijksregisternummer, telefoonnummer en beschikbaarheid (dag en uur). Je ontvangt een bevestiging per e-mail en een kameraad van de FOD Financiën zal je

contacteren om de aangifte te behandelen (opgelet, slechts twee pogingen om je telefonisch te bereiken). Vergeet niet de nodige documenten klaar te leggen en deze bij de hand te hebben op het moment van de oproep.

Documenten

Identiteitskaart en pincode, evenals die van uw echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner; origineel aangifteformulier (als u dit heeft ontvangen), voorbereidend document, inkomstenfiches (loon, vakantiegeld, werkloosheidsvergoedingen, mutualiteitsuitkeringen...) en die van uw echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner, attesten (hypothecaire lening, levensverzekering, pensioensparen, giften...), nuttige bewijsstukken (bankuittreksels, facturen, btw-briefjes enz.).

Rudy Janssens, algemeen secretaris ACOD Brussel

Limburg

Het bestuur van ACOD Senioren Limburg hoopt jullie vaak te kunnen ontmoeten zodat we samen een succes maken van de voorgestelde activiteiten. Alle activiteiten zijn toegankelijk voor iedereen, jong en oud, kinderen, rolstoelgebruikers en honden aan de leiband, tenzij anders vermeld.

Uitstap naar Lier

ACOD Senioren Limburg organiseert op zaterdag 22 juni een uitstap naar Lier. Lier is een bruisende, historische stad aan de Nete, die veel te bieden heeft qua cultuur en Unesco-werelderfgoed. Dit willen we maar al te graag ontdekken. In samenwerking met de toeristische dienst (gegidste rondleiding) maken we kennis met verrassende Lierse plekjes en met haar specifieke historie tijdens een twee uur durende rondleiding. Plaats van afspraak: om 10 uur aan de trappen van het stadhuis op de Grote Markt 58, 2500 Lier. Dit ligt op wandelafstand van het treinstation (800 meter). Vervoer is voor eigen rekening. Kom je niet met het openbaar vervoer, neem dan een kijkje op de website van de toeristische dienst (www.visitlier.be/nl/praktisch) of contacteer hem via telefoon (03 80 00 555) of via mail (info@visitlier.be).

be) voor de parkeermogelijkheden. Let op: het maximaal aantal deelnemers is beperkt tot 25 personen. Wees er dus snel bij.

Individuele tussenkomst: 5 euro per persoon. De gids is voor rekening van ACOD Senioren Limburg. Inschrijven en betaling voor 10 juni via limburg@acod.be of 011 30 09 70.

Betaling op rekeningnummer BE31 8783 0220 0155 met vermelding 'Lier + naam + aantal personen'.

Bezoek wijkkasteel Genoelselderen

Op zaterdag 14 september bezoeken we het wijkkasteel in Genoelselderen, een deelgemeente van Riemst. Het is het enige wijkkasteel in België. Het ligt aan de oude heerweg die Tongeren met Keulen verbond. Jullie worden allemaal getraceerd op drie proefglazen en enkele bijbehorende hapjes.

Praktische informatie en inschrijving: samenkomst om 14.00 uur aan Kasteelstraat 9, 3770 Riemst. Kostprijs: 5 euro per persoon (inkom en gids worden betaald door ACOD Senioren Limburg). Inschrijving en betaling voor 3 september via limburg@acod.be of 011 30 09 70 (tijdens kantooruren). Betaling op rekeningnummer BE31 8783 0220 0155 met vermelding 'Wijkkasteel + naam + aantal personen'.

Vlaams-Brabant

Hulp nodig bij invullen belastingaangifte?

ACOD Vlaams-Brabant biedt een belastingsservice aan haar leden. Dit gebeurt in het ACOD-gebouw in Leuven, Maria Theresiastraat 121, op 11 en 18 juni, telkens van 9 tot 12 uur en van 13 tot 16 uur en op 12 en 19 juni in het ABVV-gebouw in Halle, Meiboom 4, telkens van 9 tot 12 uur en van 13 tot 16 uur.

Je moet een afspraak maken via het secretariaat op 016 21 37 20 of vlaams_brabant@acod.be. Vergeet zeker niet naast je elektronische identiteitskaart en pincode, ook het aanslagbiljet van vorig jaar en je fiscale fiches mee te brengen.

Als je een gezamenlijke belastingaangifte indient met een echtgeno(o)t(e) of samenwonende partner, moet je ook de identiteitskaart en pincode van deze persoon bijhebben.

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Chris Reniers
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Vlaams-Brabant

Busuitstap Meensel-Kiezege en Wijndomein Kluisberg

Op dinsdag 4 juni 2024 brengen we een bezoek aan het Museum 44 te Meensel-Kiezege. Op 1 en 11 augustus 1944 vonden in het kleine Hagelandse dorpje Meensel-Kiezege na de moord op een collaborateur twee represailles door de Duitse bezetter plaats. Daarbij werden 4 medeburgers ter plaatse vermoord en 63 van de 91 gijzelaars kwamen om in het concentratiekamp Neuen-gamme of in één van de bijkampen. Het middagmaal gebruiken we in het restaurant 'De Wollekes' in de nabijheid van het museum.

Voor de namiddagactiviteit rijden we naar het 'Wijndomein Kluisberg' in Assent. Daar worden we ontvangen door de wijnbouwer die ons – inclusief met proeverij van vier wijnsoorten – zal rondleiden op zijn domein.

Praktisch:

- 9u: vertrek om aan het Achturenhuis, Maria Theresiastraat 121, 3000 Leuven.
- 10u: bezoek 'Museum 44' met gids.
- 12u: middageten in 'De Wollekes'
- 14u30: rondleiding + degustatie "Wijndomein Kluisberg".
- 17u: terugreis naar Leuven.

Inschrijven kan door storting van 45 euro per persoon op rekening BE 94 8777 9928 0114 van ACOD Leuven met vermelding Museum 44 + naam en aantal personen. Bevestig je deelname ook telefonisch op 016 21 37 20 en dit om organisatorische redenen ten laatste op 17 mei.

West-Vlaanderen

Rode Avonden over samenleving en politiek

In aanloop van de komende verkiezingen is het alle hens aan dek!

De afdeling Oostende organiseert in samenwerking met het August Vermeylenfonds en het ABVV 'Rode Avonden' in het ABVV Oostende, Jules Peurquaetstraat 27, Oostende op volgende data.

- 30 mei: fractieleider van Vooruit Jeroen Soete kaart de problemen van de sociale zekerheid, koopkracht, lonen en zorg aan.
- 6 juni: Kathleen Van Brempt geeft een toelichting over 'Comeback van Europa'.
- 26 september: Chris Reniers, voorzitter ACOD, over het belang van de openbare diensten en de gevolgen van de verkiezingen op de dienstverlening.

Deze activiteiten starten om 19.30 uur. De toegang is gratis, graag een seintje vooraf op 0494 64 47 94.

Belasting service 2024

3, 10, 17 en 24 juni

ENKEL OP AFSpraak

afspraak boeken via mail
oost_vlaanderen@acod.be of
telefonisch: 09 269 93 33

Meebrengen!

- ID-kaart + pincodes van beide belastingplichtigen
- Belastingbrief van vorig jaar
- Fiscale attesten
- Documenten hypothecaire lening(en)

OOST-VLAANDEREN **acod**
ABVV OPENBARE DIENSTEN

Oost-Vlaanderen

Waasland: bezoek Fort van Breendonk

Op zaterdag 1 juni bezoekt de ACOD-afdeling Waasland het fort van Breendonk om 13.30 uur. We verzamelen aan de ingang van het museum (Brandstraat 57, 2830 Willebroek). Deelname kost 5 euro per persoon (inclusief toegang, gids en consumptie). Het aantal inschrijvingen is beperkt. Inschrijven kan via marc-verbruggen@telenet.be. Uiterlijke betalingsdatum is 23 mei 2024, op rekeningnummer BE24 8771 4073 0138 met mededeling '0027/ Uitstap IAS-240601- Naam + aantal personen'.